

INKARNAR

Letnik: XLVI, December 2001, številka 2/294

Celje - skladišče

D-Per
59/2001

5000016010,2

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

Naš kažipot

Kipec Martina Krpana je prišel iz rok slikarke in kiparke Milene Braniselj iz Cerknice.
Foto: Mira Gorenšek

Marjan Prelec, generalni direktor Cinkarne je prejel priznanje za življenjsko delo v slovenskem menedžmentu - skulpturo, ki ponazarja vztrajnost, trmo in potrpežljivost ne le Martina Krpana, temveč njegovo lastno.

Iskrene čestitke!

*Zakaj oblevati in ne z optimizmom in upanjem reči:
Hvala za vsa dosedanja leta razumevanja in srečno v letu 2002!*

IZJEMNO PRIZNANJE MARJANU PRELCU

Marjan Prelec je kot eden izmed veteranov med vodilnimi slovenskimi gospodarstveniki prejel visoko priznanje stanovske menedžerske organizacije. Posebno priznanje, ki so jo v dvajsetletni zgodovini združenja Manager podelili prvič, je Marjan Prelec prejel za življenjsko delo v slovenskem menedžmentu.

Upravni odbor Združenja Manager je na svoji 4. seji dne 11. septembra 2001 obravnaval poročilo Komisije za priznanje "Manager leta", ki ga podeljujeta skupaj Združenje Manager in revija Manager. Priznanje je namenjeno za izrazite gospodarske dosežke v zadnjem letu ali dveh, kandidat pa izkazuje visoko nadpovprečne poslovne rezultate. Priznanje so nagrajencu slavnostno izročili na tradicionalnem prednovoletnem srečanju 28. novembra 2001 v Ljubljani, kjer so bili navzoči člani Upravnega odbora združenja in vodilni funkcionarji Gospodarske zbornice Slovenije.

Po prejemu priznanja se je Marjan Prelec, vidno ganjen, zahvalil zlasti svojim nekdanjim in sedanjim ožjem sodelavcem, ki so brez dvoma mnogo pripomogli k njegovemu dolgoletnemu uspešnemu delu. Poudaril je, da priznanje posredno pojmuje tudi kot priznanje vsem tistim menedžerjem, ki so s svojim zagnanim delom omogočili, da je Slovenija relativno mehko prebrodila tranzicijske čase. "Res je, da mi dajete priznanje za življenjsko delo," je dejal v nagovoru in dodal, da s tem njegovo poslanstvo še ni zaključeno. "Moj najpomembnejši cilj je dokončanje modernizacije in povečanje obsega poslovanja prvenstveno na področju proizvodnje pigmentnega titanovega dioksida, da s tem zagotovimo boljšo gospodarsko in socialno varnost naše delniške družbe. Žal z zaskrbljenostjo ugotavljam, da je vlaganje v gospodarske dejavnosti v naši lepi deželi odločno premalo in od tod izvirajo vedno večje težave slovenske ekonomije. Zadnji čas je, da pogledamo resnici v oči, ker bo sicer prepozno.

Moje osnovno načelo v 46. letih dela je vedno bilo voditi politiko zmerno, vendar stabilne rasti. Kljub novodobnim tendencam po doseganju čim višjih dobičkov ne smemo pozabiti, da je vodilo vsega, tudi poslovanja, človek," je zaključil.

NAČIN NJEGOVEGA VODENJA

Marjan Prelec univ. dipl. inž. grad., dolgoletni direktor Cinkarne, je eden najpomembnejših ljudi za razvoj kemijsko-predelovalne industrije v Celju. Velik prispevek pa je v preteklosti, kot direktor, pridal tudi k modernizaciji slovenskih železnic ter razvoju gradbeništva doma in v tujini.

Je odlični menedžer, ki je vedno usmerjen k doseganju temeljnih ciljev poslovanja, ki so osredotočeni na zagotavljanje donosnega poslovanja, povečanja produktivnosti, zagotavljanje razvoja in rasti materialne osnove dela, visoke kakovosti dela in motiviranosti za delo ter življenje zaposlenih in v zadovoljstvo lastnikov, v kreiranje politike rednih, zmerno rastočih dividend - vse v smislu njegovega mota POSLOVANJE JE UMETNOST MOGOČEGA.

Kot osebnost ima dinamičen interakcijski način vodenja, kjer upošteva v prvi vrsti človeka. Vodi z vzgledom, jasno postavlja prioritete; posameznika zna individualno ali preko tima vpeti v strateške, razvojne ali delovne cilje; upošteva elemente motiviranja zaposlenih. Kadrovske politiko gradi na identifikaciji zaposlenih podjetja. Vključuje visoko kakovost, učinkovitost, zanesljivost, inventivnost, zavzeto delo, predanost in poštenost. Ima karizmatično moč in živi za podjetje. Zaposlene sprejema kot ustvarjalni potencial in kapital. Ob vsem tem pa ima izredno razvit občutek za ustrezno vpetost podjetja v okolje (tudi ekološki vidik). Dela za dobro zaposlenih, skrbi za razvoj podjetja, upošteva ekološke dejavnike na mikro in makro nivoju in vsakič poskrbi tudi za lastnike. Tako je zapisano v predlogu.

CINKARNA V PRELČEVEM OBDOBJU

Cinkarna, ki jo Marjan Prelec vodi že šestnajsto leto, je podjetje, ki sodi v ožjo skupino uspešnih slovenskih izvoznih družb in ima s svojimi poslovnimi rezultati

Ob vstopu v novo leto

*Čas neprestano svet odpravlja,
okoli zemeljske osi ga kam seli,
nazaj da vztrajno se vse ponavlja
in nič da v celoti se ne ponovi.*

Marko Novak

**V letu 2002 želim veliko sreče,
zdravja, osebnega zadovoljstva
in uspešnega dela vsem
zaposlenim, cinkarniškim
zunanjim sodelavcem ter
njihovim svojcem.**

**Prijetne praznike in nasvidenje
7. januarja 2002!**

Marjan PRELEC

v daljšem časovnem obdobju izredno pomemben vpliv na stanje in razvoj v regiji in širše. Dokazuje se v ostri mednarodni konkurenci. V času depresije slovenskega in posebej celjskega gospodarstva je uspela pod njegovim vodstvom ne samo zadržati obseg poslovanja, ampak je tudi s stalnim razvojnim delom in investicijami zagotovila ustrezno pozicioniranje na svetovnih trgih.

Cinkarna je podjetje, ki je v svoji, skoraj 130-letni zgodovini, prešlo od ekstraktivne metalurške dejavnosti do vodilnega mesta med slovenskimi kemijsko-predelovalnimi podjetji. Cinkarna ustvari več kot štiri petine svoje celotne prodaje na zahtevnih svetovnih trgih, kar jo uvršča na deseto mesto med vsemi slovenskimi izvozniki. Pot k omenjenim dosežkom pa je tlakovana s strateškimi ukrepi in dosežki, med katerimi bi kazalo izpostaviti vsaj naslednje:

- Podjetje že tradicionalno izredno dinamično investira v svoje najdonosnejše dejavnosti.

Odličje izročata Jože Petrovčič in Tatjana Fink

- V zadnjih dvajsetih letih potekajo v Cinkarni sistematične aktivnosti na področju varovanja okolja, zdravja in varnosti pri delu. Najpomembnejši dosežki so: drastično zmanjšanje emisijskih vrednosti in s tem negativnih vplivov na okolje, prilagoditev proizvodnje in poslovanja mednarodnim okoljevarstvenim normam in standardom ter pravnemu redu Evropske unije, uskladitev vseh aktivnosti s smernicami Združenja kemijske industrije Evrope "Responsible care"...

- Modernizirani, intenzivirani in optimirani so bili vsi proizvodni obrati in procesi v podjetju.

- Nerentabilni, ekološko sporni in energetsko potratni proizvodni obrati so bili ukinjeni, pri čemer so bili delavci prerazporejeni, skladno z mehko kadrovsko politiko prilagajanja števila zaposlenih zahtevam in možnostim podjetja dodatnem izobraževanju.

Predpogoj za uspešno izvedbo naštetih nalog in aktivnosti je dobro organizirana in učinkovita razvojno raziskovalna dejavnost v podjetju, ki v sodelovanju z zunanjimi strokovnjaki in strokovnimi institucijami ter vsemi zaposlenimi izvajajo najpomembnejše naloge na področju razvoja tehnologije, novih proizvodov in ob podpori sodobne informatike.

Povečevanje prodaje in dobičkov v zadnjih letih izkazuje pravilno usmerjenost poslovne politike in strategije družbe. Temeljni in strateški cilj delovanja družbe, to je povečevanje tržne vrednosti lastniškega kapitala (delnic), dosega z doslednim izvajanjem strategije rasti in

GOSPODARSKA ZBORNICA
SLOVENIJE

CHAMBER OF COMMERCE
AND INDUSTRY OF
SLOVENIA

stabilno poslovno politiko. Osnovni postulati strategije in poslovne politike podjetja so reinvestiranje ustvarjene dodane vrednosti v najdonosnejše dejavnosti podjetja, dvig donosnosti, optimiranje strukture virov financiranja, povečevanje produktivnosti in dezinvestiranje neperspektivno in nedonosno vezanih sredstev.

POMEMBNI PRISPEVKI V DEJAVNOSTI CINKARNE v zadnjem obdobju

1985 nastopi delo v Cinkarni kot generalni direktor Marjan Prelec, univ. dipl. inž. grad.

1997 Cinkarna z lastninskim preoblikovanjem postane enovita delniška družba. Lastniška struktura se zaradi trgovanja z delnicami na prostem trgu vrednostnih papirjev ljubljanske borze, stalno spreminja. Marjan Prelec postane predsednik Uprave.

1999 Cinkarna pridobi prvi certifikat ISO 9002 za proizvodnjo in prodajo titan cinkove pločevine

2000 Cinkarna doseže 25,8 milijard prihodkov od prodaje in posluje z doslej najvišjim dobičkom 1,3 milijarde tolarjev.

2000 Cinkarna je dokončno ukinila in porušila vse nerentabilne, ekološko sporne in potratne proizvodne obrate.

2001 je v izdelavi 94 projektov razvojno-raziskovalnih del usmerjenih v razvoj izdelkov in procesov. Vrednost le-teh predstavlja 1,5 odstotkov načrtovanih prihodkov od prodaje podjetja.

2001 Cinkarna izpolni vse zahteve v zvezi z evropskimi direktivami na področju varstva okolja.

2001 začetek pridobivanja certifikatov ISO 9002 za proizvodnjo in prodajo ostalih proizvodov.

Nagrajence s predsednikom Gospodarske zbornice Slovenije Joškom Čukom

V reviji *Manager*, ki je izšla novembra 2001 z Marjanom Prelcem na naslovnici je bil objavljen uvodni intervju s pomenljivim naslovom *Celo Nemci jim zavidajo pedantnost*. Pogovor je zapisal novinar *Gospodarskega vestnika* Franci Dovč. Tudi mi smo si na njenem pogovoru zapisali nekaj vprašanj in odgovorov.

V rokah imam vse niti

V čem je skrivnost vašega uspeha?
Vedno želim imeti vse niti v svojih rokah. Od sodelavcev zahtevam iskrenost in doslednost. Posebej zame je pomembno dobro gospodarjenje z denarjem. Tako kot v družini, če preveč zapravljaš, ni dobro, tako je v tovarni. V najbolj donosnih časih je treba kaj prihraniti in dati na stran za slabe čase. Z vsakim prisluženim tolarjem je treba ravnati skrbno.

Tisti, ki vas ne poznajo, pravijo, da ste imeli vedno posluš za nove projekte. Je tudi v tem skrivnost vašega uspeha?

Ne samo ustrezni projekti, ampak tudi vztrajna in trdovratna prodajna usmerjenost Cinkarne na zahodnoevropske, ameriške in bližnje-vzhodne trge je odraz poslovne logike, skladno s katero so dolgoročno perspektivni in uspešni samo tisti proizvodi in prodajni programi, ki jih je moč neposredno tržiti na globalnih trgih. Slovenija je tradicionalno gospodarsko in politično vpeta v srednjeevropski prostor, prej ali slej bo tudi slovensko tržišče zgolj del homogene in združene Evrope, iz česar jasno sledi, da bodo uspešna le tista podjetja, ki že zdaj poslujejo skladno z evropskimi standardi in normami. Cinkarna je na izzive, ki jih prinaša, in predvsem daje združena Evropa, pripravljena. To smo dokazali z uspešnim poslovanjem v zadnjem desetletju. Kalili smo se na globalnih trgih in usklajevali svoje poslovanje z

izjemno rigoroznim pravnim redom Evropske unije na področju varovanja okolja. Ob tem smo spremljali in vgrajevali najnovejši razvoj na področju kakovosti ter operativne kadrovske strukture.

Danes je Cinkarna največje slovensko kemijsko-predelovalno podjetje, ki uživa ugled na slovenskem in svetovnem trgu. Številke kot so 25,8 milijard tolarjev prodaje ob dvoštevlični realni letni rasti v zadnjih šestih letih, 105 milijonov evrov izvoza, 1,3 milijarde tolarjev čistega dobička, 39-odstotni kapitalski donos delnic... so le površinski odraz nenehnega stremjenja k doseganju storilnosti in poslovne učinkovitosti najboljših primerljivih zahodnih podjetij. Blizu 85 odstotkov celotne prodaje podjetja je doseženo na zahtevnih globalnih tržiščih, kjer je optimalno razmerje med kakovostjo/ceno/dobavo v logično vsem našim proizvodom, hkrati pa predstavlja najpomembnejšo primerjalno prednost v konkurenčnem odnosu do multinacionalnih korporacij.

Najpomembnejša proizvoda, ki ju uspešno tržimo na globalnih trgih sta beli pigment titanov dioksid ter titancinkova pločevina. Pigment titanov dioksid je nepogrešljiv pri proizvodnji barv in lakov, plastičnih mas, papirja in gume. Severna Evropa pa je tradicionalno tržišče za prodajo titancinkove pločevine, ki je namenjena izdelavi strešne kritine,

fasadnih oblog in drugih dekorativno-zaščitnih gradbenih elementov. Prodaja obeh proizvodov visoko korelira z gibanjem in spreminjanjem globalne gospodarske aktivnosti najrazvitejših gospodarstev; posledično je uspešnost podjetja v dobršni meri povezana z uspešnostjo vodilnih svetovnih gospodarstev.

Kljub močni svetovni konkurenci zdaj Cinkarna obvladuje en odstotek svetovne proizvodnje pigmentnega titanovega dioksida. Je to plod dolgoletnega načrtovanega dela ali morda splet srečnih naključij?

Bolj malo srečnih naključij je v življenju – vsak korak v boljši jutri je povezan z nenehnim angažiranjem na vseh področjih poslovanja in načrtnega prilagajanja razmeram na svetovnih trgih.

Dejstvo, da Cinkarna neprekinjeno deluje in posluje že skoraj 130 let jasno kaže na trdoživost tega poslovnega sistema, njegovo sposobnost optimalnega odzivanja na vsakokratne, tudi usodne, premike v okolju ter na pronicljivost vodstvene politike, ki je venomer uspešno povezovala velik naboj akumuliranega znanja zaposlenih s poslovnimi priložnostmi, ki se porajajo na tržiščih.

Poslovna politika in delovanje podjetja nasploh sledita dolgoročni strategiji trajnostnega razvoja. Strategija trajnostnega razvoja temelji na upoštevanju neposredne vpetosti podjetja v lokalno ter širše družbeno oz. naravno okolje. Razvoj je neposredna posledica preišljenega nadgrajevanja tehnološko-tehničnih, predvsem pa kadrovskih potencialov prihodnje rasti. Posebno pozornost od srede 80. let namenjamo skrbi za okolje in kontinuiranemu izboljševanju delovnih pogojev zaposlenih.

Kljub izrednim uspehom, ki ste jih dosegli v zadnjih letih pa so nekateri mnenja, da ste pri razvoju podjetja tako rekoč vse stavili na pigmentni titanov dioksid, ki ima absolutni delež v proizvodnji. Premalo pozornosti pa ste posvetili novim programom, saj bi bila morebitna kriza v tej dejavnosti v svetu ali kakšen nadomestek za pigmentni titanov dioksid, lahko usodna za podjetje za 1.300 zaposlenih?

To mnenje je docela zmotno. Kdor ima vpogled v razvojno-investicijsko dogajanje v Cinkarni v preteklem desetletju in pol, ve, da smo vse obetavne programe temeljito prenovili ali pa postavili popolnoma nove naprave. Tako smo v valjarni vgradili ravnalno napravo, novo razrezo linijo in stroj za vertikalno vlivanje blokov, postavili novo linijo za proizvodnjo tiskarskih plošč, zgradili nov obrat s povečano zmogljivostjo za proizvodnjo gradbenih mas, modernizirali proizvodnjo modrega bakra in rastnih substratov, razvili proizvodnjo praškastih lakov in master-batchev, pred zaključkom pa je obnovitev proizvodnje purpena. Očitek zapostavljenosti drugih dejavnosti torej ne drži. Titanov dioksid pa kot bel pigment svojega primata od srede

petdesetih let ni izgubil in ga tudi ne bo. Naš razvoj pa se intenzivno ukvarja s širitvijo našega asortimenta in izboljšavami procesov.

Tudi vaša največja naložba v prihodnjih letih je usmerjena v modernizacijo pigmentnega titanovega dioksida. V te projekte boste v prihodnjih letih vložili po tri milijarde tolarjev na leto, nam lahko poleg tega naštejete še kakšen drug projekt, ki ga nameravate izvesti?

Pigmentni titanov dioksid je v Cinkarni strateški proizvod številka ena. Glede na to mu stalno posvečamo največjo pozornost, čeravno smo tudi ostalim proizvodnim programom namenjali veliko sredstev za posodobitev tehnologije in povečanje kapacitet, kot sem že dejal.

V poslovni politiki Cinkarne imajo zagotovo tudi novi programi svoje mesto. Načrtujemo angažiranje razvojno raziskovalnih del na številnih projektih in nalogah, ki so usmerjeni v razvoj izdelkov in procesov. Skupna značilnost projektov je njihova ciljna usmerjenost v izboljšanje kakovosti, znižanje stroškov in zmanjšanje vplivov na okolje. Omenjeno bo moč doseči z optimiranjem, avtomatizacijo in informatizacijo tehnoloških procesov ter raziskav za podporo investicijske in proizvodne dejavnosti. Del projektov je namenjen tudi strokovni informatiki.

Najpomembnejši projekt za uspešno izvedbo zastavljene strategije pa je prav gotovo projekt intenzifikacije in modernizacije proizvodnje pigmentnega titanovega dioksida. Končni rezultat projekta, v katerega bo v prihodnjih treh letih vloženi približno 3 milijarde tolarjev letno, bo moderna, ekološko neoporečna proizvodna

enota s skupno kapaciteto 56.000 ton pigmenta letno, kar bo povečalo vrednost izvoza za 70 milijonov nemških mark. To pomeni povečanje izvoza za tretjino v primerjavi z doseženim izvozom v letu 2000.

Na področju ekoloških naložb bodo potekale aktivnosti na projektu suhega odlaganja nevtralizata, ki je tesno povezan s projektom modernizacije in razširitve proizvodnje pigmentnega titanovega dioksida.

Kakšna je pravzaprav prihodnost pigmentnega titanovega dioksida v svetu. Je za zdaj še nezamenljiva surovina?

Kot že rečeno je titanov dioksid bel pigment, ki ga zaradi njegovih barvilnih in kritnih lastnosti v glavnem uporablja industrija lakov in barv, umetnih mas, papirja, tiskarskih barv in gume. V letu 2000 ga je Cinkarna proizvedla 40.000 ton, kar predstavlja približno en odstotek svetovne proizvodnje. Naš delež želimo dvigniti na 1,5 odstotkov.

V panogi velja zakonitost, da potrošnja tega pigmenta raste po stopnji, ki je enaka ali rahlo višja od splošne gospodarske rasti. Vendar ta rast ni nikoli linearna in krize so sestavni del razvoja te dejavnosti. Z načrtovano razširitvijo bo Cinkarna lahko prebrodila takšne krize brez večjih pretresov. Konkurenca med ponudniki pigmentnega titanovega dioksida je namreč izredno ostra in terja vedno nižje proizvodnje stroške. Odločilni pri tem pa so stroški dela in energij. Oboje se da znižati s povečanjem obsega proizvodnje. Kot najizdatnejši beli pigment je titanov dioksid za zdaj še vedno nezamenljiva surovina.

Namesto vakuuma pritisk

V prvi polovici leta 2000 je vodstvo podjetja sprejelo odločitev, da se za povečanje kapacitete na tehnoloških postopkih Prvo in drugo pranje gela postavijo nove naprave. Zaradi potrebe po sprostivju prostora za širitev ostalih tehnoloških postopkov, morajo biti izbrane naprave prostorsko manj zahtevne od obstoječih vakuumskih Moore filtrov. Poleg tega morajo zagotavljati tudi zahtevano kvaliteto ter tehnološko naprednejši način vodenja.

Iskanje med poznanimi tehnologijami in proizvajalci nas je pripeljalo do švicarskega podjetja DrM, Dr. Mueller, ki proizvaja tlačne svečne filtre in ima v svoji referenčni listi tudi nekaj uporab v proizvodnji pigmentnega titanovega dioksida. Njihovi filtri delujejo povsem avtomatsko.

Ker podjetje žal ne obvladuje tehnologije pranja gela pigmentnega titanovega dioksida, ampak le proizvodnjo filtrov, smo avgusta 2000 podpisali naročilo za pilotno enoto filtra Fundabac.

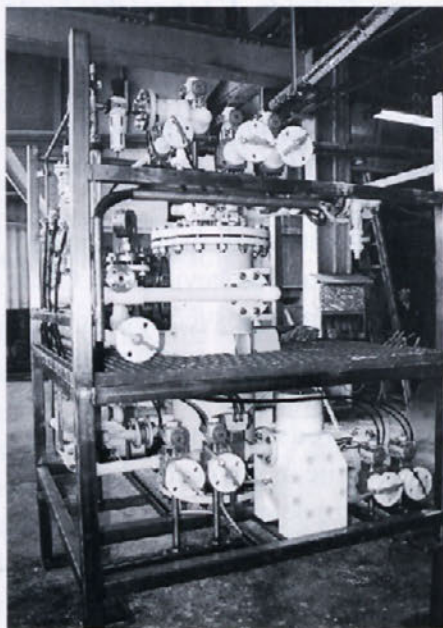
S pilotno napravo smo nato od decembra 2000 do aprila 2001 izvajali razvojno raziskovalno delo, katerega rezultati so:

- določeno primerno filtracijsko platno,
- določen način pritrjevanja filtracijskih platen,
- določeni optimalni pogoji obratovanja ter na osnovi tega
- določeno potrebno število naprav.

Poseben problem nam je nato predstavljalo iskanje primerne materiala za izdelavo kovinskih delov v notranjosti filtra, ki jih ni možno zaščititi z gumo ali drugo zanesljivo prevleko. Izhodiščna suspenzija je namreč zaradi vsebnosti 23 % žveplove kisline, visoke temperature, vsebnosti močnega reducenta in prostih kloridnih ionov izjemno agresivna. Dolgotrajno laboratorijsko testiranje je pokazalo, da se nekateri materiali pri postopku uporabe pasivirajo, nastali kromovi oksidi pa ščitijo material pred nadaljnjim propadanjem.

V začetku maja 2001 smo nato podpisali pogodbo za dobavo sedmih tlačnih filtrov in rezervnega kompleta registrov s svečami. Istočasno smo izbrali tudi projektantsko hišo Master Trade iz Krškega in pričeli s sočasno izdelavo tehnološkega in izvedbenega projekta.

Ta trenutek v proizvodnji potekajo

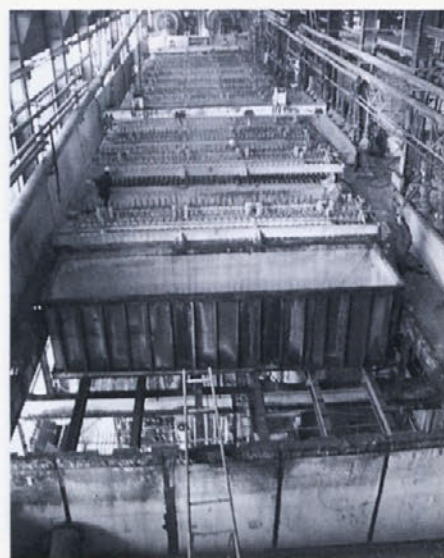
Pilotna naprava Fundabac

potrebna pripravljala dela. Namen teh del je predvsem sprostitev prostora za nove naprave. Tehnologija pranja na filterih Fundabac namreč zahteva izredno skoncentriranost vseh pripadajočih naprav. Le-te bodo popolnoma zapolnile prostor v eni liniji druga nad drugo od 0 do 21,4 metra višine.

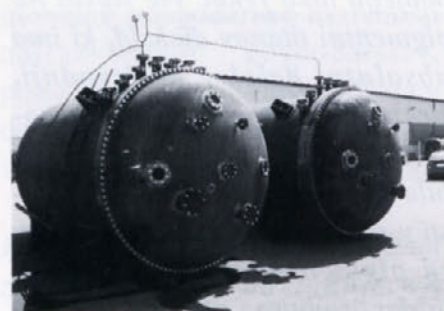
Nove naprave bodo stale na mestu obstoječih filtrov Moore, zato bo izvajanje projekta potekalo v več fazah. Najprej bomo odstranili tri obstoječe Moore bazene in na njihovo mesto postavili štiri tlačne filtre za prvo pranje gela.

Po uspešnem zagonu prve stopnje pranja bomo odstranili naslednji sklop Moore filtrov in postavili še drugo linijo pranja.

Izvedba tega projekta neposredno vpliva na ostale načrtovane projekte. Postavljeni roki so zato glede na obseg del izjemno kratki, njihovo spoštovanje pa bo odločilno vplivalo na prihodnost

Pogled na linijo filtrov Moore 1. V ospredju poteka odstranjevanje prvih treh bazenov.

Dva filtra v ležečem položaju v času izvajanja tlačnega preskusa

celotnega podjetja. Tega se moramo zavedati vsi zaposleni, predvsem pa tisti, katerih ustrezno sodelovanje je za uspešni zaključek nujno potrebno.

Ob tej priložnosti se za dosedanje pomoč, opravljeno delo in dobro sodelovanje zahvaljujem Vodstvu podjetja, notranjim in zunanjim članom projektne skupine, zaposlenim v org. enoti Razvoj proizvodov in tehnologije in org. enoti Proizvodnja titanovega dioksida, zlasti Belega dela, vsem ostalim sodelujočim iz poslovne enote Vzdrževanje in energetika ter Antonu Žerjavu, direktorju poslovne enote Veflon.

Nikolaja PODGORŠEK SELIČ

Nova kompresorska postaja

Komprimirani zrak 7,5 bar, ki se uporablja kot nosilec energije ali proizvodno sredstvo v PE TiO₂, ter PE Vzdrževanje in energetika smo dosedaj proizvajali v dveh kompresorskih postajah. Obstoječi kompresorji so bili večinoma izrabljeni (stari do 40 let) in pri svojem obratovanju nezanesljivi. Vsi razen enega (Aerzen, ki smo ga tudi še obdržali) so bili oljni in so pri svojem delovanju pošiljali olje v omrežje, kar je za tehnologijo v PE TiO₂ v perspektivi nesprejemljivo. Lokacija, na kateri so bili kompresorji (strojnica PE TiO₂) je bila zaradi agresivne atmosfere neprimerna.

V okviru projekta P-5.6 smo na osnovi odločitve projektnega tima pristopili k izvedbi projekta nove kompresorske postaje za omrežje komprimiranega zraka. Poleg PE TiO₂, ter PE Vzdrževanje in energetika je k projektu pristopila tudi PE Metalurgija.

Željene karakteristike kompresorske postaje so bile postavljene: kapaciteta $q_v = 4125 - 4825 \text{ m}^3/\text{h}$, nadtlak komprimiranja $p_c = 7,5 \text{ bar}$ in kakovost zraka = tehnično brezoljni zrak (razreda 1-ISO 857-1), hladilniško sušen + 3 stopinje celzija (razreda 4-ISO 857-1).

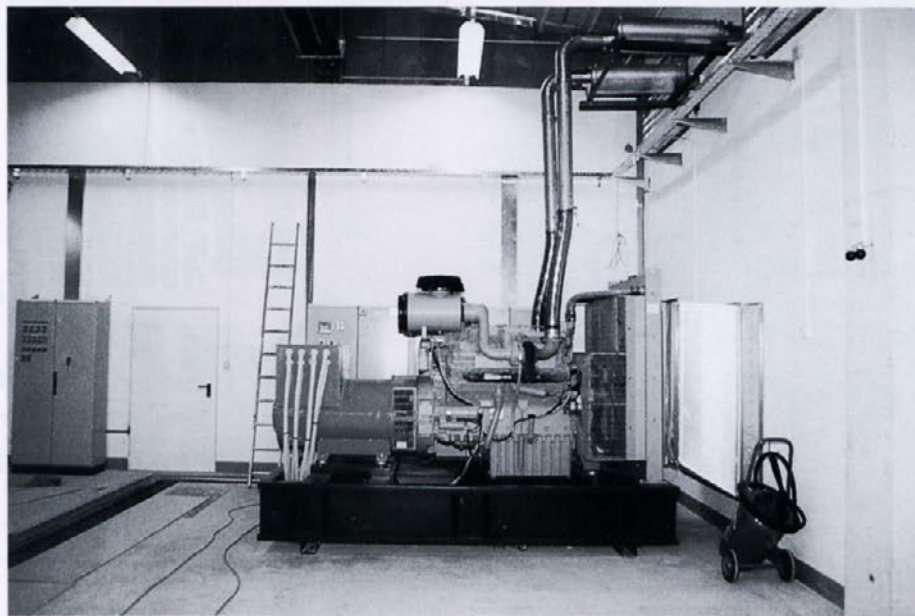
Kompresorsko postajo je zgradila firma Gradia v rekordnem času. V postaji je prostor za nadaljno širjenje kapacitet – še za tri kompresorje. V kompresorsko postajo smo postavili, poleg obstoječega Aerzena, dva nova turbo kompresorja firme Ingersoll. Prednosti turbo kompresorjev so: 100-odstotni brezoljni zrak (filtracija ni potrebna), regulacija s konstantnim tlakom (stabilen tlak), napredna turbo tehnologija (visoka zanesljivost, nižji stroški vzdrževanja), tiho delovanje, dovršen regulacijski sistem (CMC avtomatska regulacija), 5 odstotkov manjša poraba električne energije (nasproti enakovrednim vijajnim kompresorjem). V Cinkarni so dosedaj turbo kompresorji firme Ingersoll – Rand uspešno obratovali: v površinski dodelavi pigmentnega TiO₂ (postavili se bodo še trije enaki kompresorji) in pri proizvodnji razklopnega zraka.

Hladilni sistem za hlajenje kompresorjev je postavila firma Vinprom, ki ima v Cinkarni že dosedaj dobre reference. Povezavo in zagon kompresorjev je izvedla firma HPE, ki je predstavnik firme Ingersoll za Slovenijo.

V postajo smo postavili tudi diesel elektro agregat, ki služi za zagon razklopnega kompresorja in napajalne

kompresorjev v novi kompresorski postaji in kompresorjev za razklopni zrak (ti kompresorji so se dosedaj krmilili iz kabine 2 v PE TiO₂). Postavljeni nadzorni sistem v komandni postaji energetike bo služil tudi za novo pripravo vode (projekt že pripravljamo) in obnovljeno kotlarno.

Prav tako smo vzporedno obstoječe turbo kompresorje za razklopni zrak modernizirali z novimi CMC paneli, ki predstavljajo zadnjo generacijo kontrolnih sistemov za centrifugalne kompresorje. Obstoječi nadzorni sistem firme Ingersoll s paneli MP3 je bil že precej izrabljen (pogoste okvare na panelih) in zastarel za današnji čas razvoja tehnike (počasna regulacija – večja poraba energije). Z modernizacijo in postavitvijo na nov nadzorni sistem pričakujemo bolj racionalno delovanje teh kompresorjev. Nova kompresorska postaja in vse omenjene

črpalke parnega kotla, če pride do izpada električne energije.

Vzporedno z izgradnjo kompresorske postaje smo opravili tudi rekonstrukcijo komandne postaje energetike, tako da je v njen vgrajen nadzorni sistem povezan z industrijsko računalniško mrežo na PE TiO₂. Nadzorni sistem, ki ga je na opremi Siemens postavila firma Elcon, služi za krmiljenje

posodobitve bodo pripomogle k zanesljivejši in kvalitetnejši oskrbi s komprimiranim zrakom v PE TiO₂, PE Vzdrževanje in PE Metalurgija.

Branko STARIČ

Temeljit remont parnega kotla

V poslovni enoti Vzdrževanju in energetika imamo v kotlarni energetike instalirana dva parna kotla. Glede na vsebino vode v kotlu jih prištevamo v vodnoceвне visokotlačne parne kotle s kapaciteto 18 ton pregrete pare na uro pri max. obratovalnem tlaku 19 bar in temperaturi 250 °C.

Pri proizvodnji žveplove kisline v poslovni enoti Titanov dioksid v dimnoceвnem parnem kotlu na odpadno toploto pridobivamo povprečno 75 odstotkov potrebne pare za oskrbo parnega sistema Cinkarne.

Parna kotla v kotlarni služita za dopolnjevanje in ob izpadu kotla na kislini, tudi za popolno oskrbo parnega sistema Cinkarne.

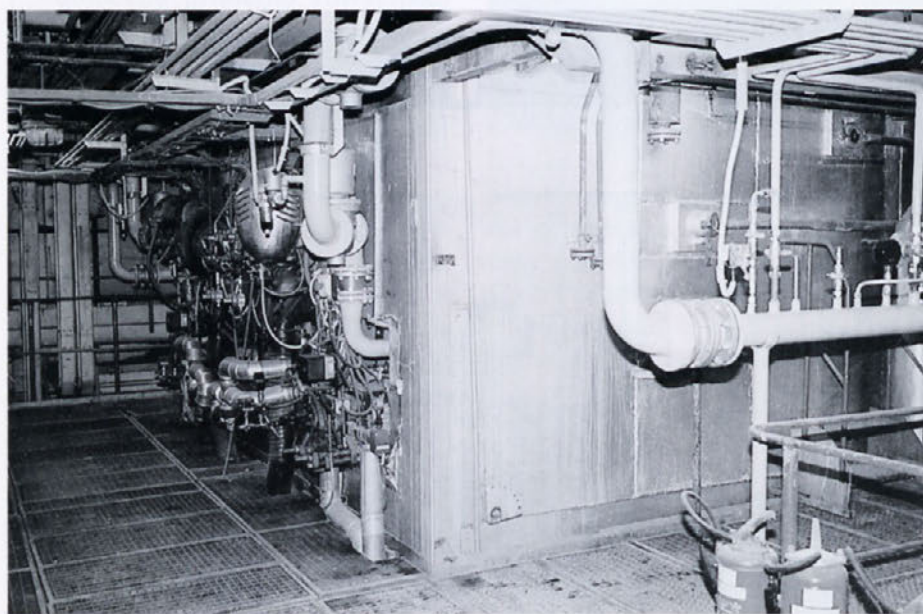
1. preizkus s hladnim vodnim tlakom z obveznim notranjim pregledom - vsakih šest let;
 2. notranji pregled - vsako tretje leto (takšen pregled smo imeli letos na kotlu 401);
 3. zunanji pregled - vsako leto (brez najave inšpektorja);
- izredni pregled: če naprava ni obratovala več, kot dve leti, če je ostala brez vode, če so bile opravljene spremembe ali popravilo.

vendar je močno dotrajan. Življenska doba kotla (20 let) je že krepko presežena, saj sta oba kotla v kotlarni stara 30 let. Vzorce cevi iz parnega dela bobna smo morali dati na analizo na Inštitut za metalne konstrukcije v Ljubljani, kjer so predlagali zamenjavo od jamničaste korozije poškodovanih cevi (kar je povezano z velikimi stroški). Prav tako mora pooblaščen organizacija opraviti strokovni ogled celotne obzidave (in podati mnenje), ker le ta odstopa in se ruši, kar predstavlja potencialno nevarnost za še večje poškodbe cevodovodov. Prav tako so dotrajani čistilni priključki (luknje od rje) na spodnjem delu kotla. Inšpektor je mnenja, da je treba v dolgoročni plan (3 leta), dati zamenjavo kotla.

V letu 2002 je potrebno opraviti notranji pregled tudi na kotlu PK 400. Po vsej verjetnosti bodo ugotovitve o dotrajanosti kotla podobne, kar pomeni, da je treba začeti razmišljati o novih kotlih v kotlarni.

S problematiko (zapisnikom) smo seznanili tudi projektni tim P-5.6 v Cinkarni Celje. Najprej bo skladno z novimi projekti potrebno napraviti parno bilanco glavnega porabnika pare – PE TiO₂, nato pa pravočasno pristopiti k obnovi kotlarne, da bomo lahko za naslednji življenjski cikel oskrbovali tovarno s paro ustrezne količine in kvalitete.

Branko STARIČ

Parni kotli se ne smejo uporabljati brez odobritve pristojnega inšpektorja parnih kotlov. V odrejenih rokih so pri kotlih predpisani naslednji pregledi:

- prvi pregled: pri postavitvi, premestitvi ali rekonstrukciji, še pred obratovanjem (preizkus z vodnim tlakom, notranji in zunanji pregled);
- redni pregledi;

Ker je bil letos predviden notranji pregled, smo v juniju opravili temeljit remont kotla. Strojna, elektro, merilno-regulacijska in zidarska dela smo rutinsko opravili sodelovci Vzdrževanja in energetike.

Republiški inšpektor parnih kotlov je ob svojem julijskem pregledu ugotovil, da je bil kotel ustrezno remontiran,

Purpen v novi podobi

Po več kot 20. letih je purpen, proizvodu, ki ga vsi dobro poznamo pričela "pojenjati sapa". Skrajni čas je že bil za kakovostno in oblikovno prenavo. Po nalogu uprave je bila v juniju imenovana projektna skupina za realizacijo te naloge. Rok za izvedbo projekta je zelo kratek, le osem mesecev, ob tem da mora biti trg redno oskrbljen s purpenom.

Vsa oprema bo nameščena v obstoječih prostorih, zato je za montažo predvidena t.i. mrtva sezona v januarju. Dela bodo po programu zaključena v februarju, ko naj bi prizvodnja ponovno stekla.

Še nekaj številčk:

Kapaciteta: 9000 kosov na izmeno.

Zaposleni: 4 delavci na izmeno.

Vrednost investicije: 200 milijonov tolarjev.

Razširitev ponudbe na šest tipov purpena.

V naslednjem letu zaključujemo tudi razširitev zmogljivosti za proizvodnjo praškastih lakov. Po terminskem načrtu bi morala biti naloga zaključena ob koncu leta vendar je zaradi zamud

pri dobavi opreme zaključek predviden za marec.

PE Kemija Mozirje je v odhajajočem letu pridobila tudi certifikat ISO 9002 za ves proizvodni program.

Za nami je zelo naporno obdobje. Ob vseh težavah, časovnih stiskah in napetostih, ki so nas pestile v zadnjem obdobju, smo le dosegli zastavljene cilje, kar je za tako majhen kolektiv uspeh. Res pa je, da smo ob tem kar malo pozabili na tekoče poslovanje, zato naši poslovni rezultati niso bleščeči. Temu cilju pa bomo v bodoče namenili vso pozornost.

Ferdo ERJAVEC

različnih ljudi, zmeraj se tudi mudi. Nastajajo napetosti, ki jih je včasih težko obvladovati. Po sprejetju certifikata si vsi malo oddahnemo. "Oddih" pa je res zelo kratek, saj nas čakajo že nove naloge v PE Titan dioksid. PE Titan dioksid si je za obvladovanje svoje dokumentacije kupil software GAMA-System. Delo znotraj poslovne enote bo lažje in preglednejše. To pa ne velja za organizacijske enote izven PE Titanov dioksid. Vso to različnost bo treba opisati v Poslovniku kakovosti in v različnih organizacijskih navodilih.

Lani je izšel nov standard ISO 9000/2000, stari bo prenehal veljati. S prilagajanjem je treba kar pričeti, saj je prehod omejen na 3 leta in eno leto je že minilo.

V zadnjih letih nastaja veliko predpisov tudi za področje merjenj. Kemijska analiza je tudi merjenje, sestavljeno največkrat iz posrednih metod. Zato je pravilnost rezultata treba dokazati z validacijskimi postopki in s podajanjem merilne negotovosti. Te zahteve pa pred nas postavlja standard ISO EN 17025. Naslednje leto bomo morali dokazati svojo usklajenost s tem standardom, sicer se nam lahko zgodi, da bomo plačevali analize odpadnih vod na nekem inštitutu ali zavodu.

Usklajevanje postopkov dela z evropskimi standardi torej poteka in bo stalen proces. Postopke bomo v prihodnje morali izpopolnjevati in nikakor opuščati. Na tem bojišču ne bo miru.

Mija MARIN

BVQI vnovič na obisku

Sistem kakovosti je potrebno negovati, saj bi sistem sicer nehal delovati. To vedo certifikacijske hiše in se zato s podjetji že na začetku dogovorijo o pravilih sodelovanja. Vsakih 6 mesecev je kontrolna presoja, na vsake 3 leta pa recertifikacijska presoja.

Certifikat za Valjarno smo sprejeli oktobra 1999. 10 oktobra letos smo imeli že četrto kontrolno presojo. Istočasno pa smo se dogovorili za certifikacijsko presojo za PE Kemija Mozirje. Tudi tokrat so bili presojevalci z našim delom zadovoljni. Za PE Kemija Mozirje smo dobili dve pripombi ("pink"), ki jih moramo upoštevati pri popravku sistema kakovosti. BVQI-ju moramo poslati dokumentacijo, kjer bo razvidno, da

so neskladja odpravljena. Takoj za tem bo tudi PE Kemija Mozirje dobila certifikat po ISO 9002.

Pot, ki smo jo prehodili, spet ni bila lahka. Razlika med načinom poslovanja med PE Metalurgija in PE Kemija Mozirje je precejšnja. Zato je bilo treba spreminjati poslovnik in veliko organizacijskih navodil. Za pripravo in spremembe takih dokumentov je treba vključiti veliko

Vzorčenje

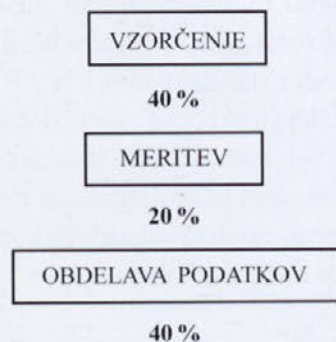
»Današnji razvoj so včerajšnje sanje in jutrišnje znanje.«

Smo v obdobju, ko rezultat nekega preskušanja naročniku preskusa ne pove dovolj, če mu ne pripišemo še ene vrednosti. Verjetno vsakdo, ki ima opravka s kakršnikoli preskušanjem ve, da imam v mislih MERILNO NEGOTOVOST, pojem, ki zadnja leta buri duhove znanstvenikov širom sveta.

Mednarodni slovar osnovnih in splošnih izrazov s področja meroslovja (VIM; Ministrstvo RS za znanost in tehnologijo, Urad za standardizacijo in meroslovje, 1999) navaja, da je merilna negotovost **parameter, ki je povezan z merilnim rezultatom in označuje raztros vrednosti, ki jih je upravičeno mogoče pripisati merjeni veličini.**

Na tem mestu se ne bom pretirano poglobljala v način izračuna merilne negotovosti, ki je dokaj zapleten in dolgotrajen proces, povedala pa bi, da v večini primerov prispeva največji delež k omenjeni vrednosti ravno prva stopnja vsakega preskusa: VZORČENJE.

Vsak preskusni proces je sestavljen iz treh korakov, za katere porabimo določen čas (podan v odstotkih na shemi spodaj):

Na prvi pogled izgledajo te številke pretirane, vsaj kar se tiče procesa vzorčenja. Vendar, če upoštevamo dejstvo, da je proces merjenja danes v glavnem avtomatiziran, proces vzorčenja pa večkrat sestavljen iz mnogih korakov, postane čas, potreben za stopnjo vzorčenja, 40 odstotkov, verjeten.

Vzorčenje je torej proces, ki pomeni začetek vsakega preskusa.

Preskusi pa so potrebni iz vrste razlogov, vključno z:

- zagotavljanjem povprečne vrednosti,
- določitve koncentracijskega profila analita v materialu in
- ugotovitve lokalnega onesnaženja materiala.

V nekaterih primerih je primerneje pregledati ves material, v drugih zadošča, če vzamemo naključni vzorec.

Rezultata preskusa ne bo mogoče pravilno povezati z izvornim materialom, če odvzeti del vzorca ni bil **reprezentativen** za izvorni material, ne glede na to, kako dobra je bila preskusna metoda, ali kako skrbno je bil preskus izveden. Končni rezultat je lahko odvisen od preskusne metode, **vedno pa je odvisen od postopka vzorčenja.**

Ker se preskusna metodologija izboljšuje in metode dopuščajo oziroma zahtevajo uporabo vse manjših delov vzorca, **postajajo napake pri vzorčenju vedno bolj pomembne.** Napak vzorčenja ne moremo nadzorovati z uporabo kemijskih standardnih ali referenčnih materialov. Treba pa je vedeti tudi, da je vzorčenje proces, pri katerem **vedno** nastajajo napake.

Izbira ustreznega vzorca, oziroma vzorcev iz večje količine materiala, je zelo pomembna stopnja v preskusu in je redkokdaj enostavna. Če želimo, da bodo končni rezultati imeli uporabno vrednost, je najprimernejše, da vzorčenje izvede ali vodi izkušen vzorčevalec, ki pozna celoten postopek preskusa.

Vzorci je treba tudi **ustrezno označiti.** Nalepka na vzorcu je pomemben način dokumentiranja in mora omogočati nedvoumno identifikacijo vzorca s pripadajočimi načrti in opombami. Označevanje z nalepko je še zlasti

pomembno pri nadaljnjem preskusnem postopku, ko je vzorec lahko razdeljen, podvzorčen ali kakorkoli spremenjen.

Preskusni postopek je treba tudi ustrezno načrtovati:

1. Strategija je pri načrtovanju potreben in zadosten pogoj. Le z izdelavo dobrih strateških odločitev lahko preskuševalec vodi eksperiment k dobro definiranimu cilju, ki je v tem primeru zagotovitev ustrezne kontrole kvalitete.
2. Za strateško delovanje je treba:
 - a) poznati zgodovino vzorca,
 - b) zagotoviti njegovo homogenost,
 - c) načrtovati preskus,
 - d) zavedati se vpliva vzorca na preskusni postopek.
3. Namen strategije v preskusnem postopku je zagotoviti pridobitev maksimalnega števila informacij o vzorcu v čim krajšem možnem času in z najvišjo možno zanesljivostjo.

V laboratorij Službe kakovosti prihaja mesečno več kot 2500 vzorcev iz cele Cinkarne. Številke so torej ogromne. Rezultati preskusov so zelo pomembni. Leti namreč vplivajo na nadaljnje odločitve odgovornih o tem, kaj se bo v prihodnosti dogajalo z materialom, katerega predstavnik je bil vzorec. Zato je izrednega pomena tudi, da se naročnik preskusa zaveda pomena vzorčenja.

Vseskozi pa je treba vedeti še nekaj:

»HOMOGENOST JE LASTNOST UMETNIH SISTEMOV«

Zato bo del prispevka v številki, pridruženi rezultatu našega preskusa, vedno tudi negotovost zaradi vzorčenja.

Literatura:

- Akreditacija kemijskih laboratorijev A 14, september 1999.,
- SAMPLING, G.E.Bailescu, P. Dumitrescu, P.Gh.Zugravescu.
- VIM; Ministrstvo RS za znanost in tehnologijo, Urad za standardizacijo in meroslovje, 1999.

Brigita KOKLIČ

Priučevanje delavcev v proizvodnji

»Učenje ni obvezno ... preživetje tudi ne!« W. Edwards Deming

Priučevanje delavcev v proizvodnji pigmentnega titanovega dioksida se kot uveljavljena oblika dopolnilnega izobraževanja izvaja v takšni ali drugačni obliki in kadrovske zasedbi že od samega zagona tovarne naprej. Osnovni namen te dejavnosti je usposabljanje delavcev za samostojno in pravilno vodenje tehnoloških postopkov.

V času širitve proizvodnje v Končni predelavi smo leta 1995 zaposlili veliko število novih delavcev. Na njihov prihod smo se ustrezno pripravili tudi na področju priučevanja. V OE Razvoj proizvodov in tehnologije smo zato prerazporedili tri tehnologe – priučevalce. Pripravili smo uvajalni seminar za vse nove delavce in program priučevanja. Ta je zajemal letno in mesečno planiranje priučevanja v treh oblikah:

- *redno priučevanje*, ki se zaključí pred veččlansko komisijo z ustnim preskusom znanja; v sklopu rednega priučevanja priučevalci delavca seznanijo s teoretičnimi in praktičnimi osnovami za vodenje določenega tehnološkega postopka, posebnimi in splošnimi nevarnostmi ter pravili, ki zagotavljajo pogoje za zdravo in varno delo;
- *obdobno priučevanje* in
- *izredno priučevanje*.

Za slednji dve obliki preskus znanja ni bil potreben, zadostovalo je le pisno mnenje vodje procesa in priučevalca, da je delavec ustrezno usposobljen.

Kasneje je praksa pokazala, da potreb po izrednem priučevanju ni ter, da se t.i. obdobjno priučevanje izvaja glede na potrebe in ne na določeno časovno obdobje.

Temu primerno smo v letu 2001 zvrst izrednega priučevanja ukinili, izraz obdobjno priučevanje pa zamenjali z **dopolnilnim priučevanjem**. Slednjega izvajamo predvsem pri uvajanju sprememb v tehnologiji, novih sistemih za vodenje, občasno pa tudi za osvežitve že pridobljenega znanja.

Rezultati rednega priučevanja

Pogled na šestletno delo priučevalcev in uspehe delavcev nam pokaže, da je bilo uspešno **opravljenih kar 387 preskusov znanja**. Skoraj vsak delavec je opravil vsaj po en preskus znanja, precejšnje pa je tudi število delavcev, ki so usposobljeni za vodenje več tehnoloških postopkov. Takšna usposobljenost omogoča vodjem procesa lažje razporejanje ljudi v delovnem procesu.

Naraščanje števila opravljenih preskusov znanja po letih prikazuje diagram s tabelo.

Opravljanje preskusov znanja je v več kot 97 % uspešno že v prvem poskusu, kar dokazuje pohvalno pripravljenost delavcev za učenje in nenazadnje tudi sposobnost učiteljev.

Rezultati dopolnilnega priučevanja

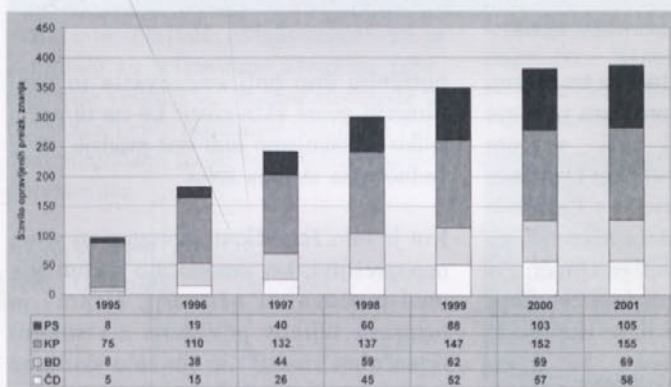
V letih izvajanja večjih sprememb v tehnologiji se je pojavljala tudi potreba po dopolnilnem priučevanju. Po tem je posebej izrazito zadnje leto, v katerem beležimo očitno padec rednega priučevanja, število delavcev na dopolnilnem priučevanju pa je močno naraslo. V samo devetih mesecih se je namreč tovrstno izobraževalo že 33 delavcev.

Spodnji diagram s tabelo prikazuje število delavcev na dopolnilnem priučevanju v zadnjih šestih letih.

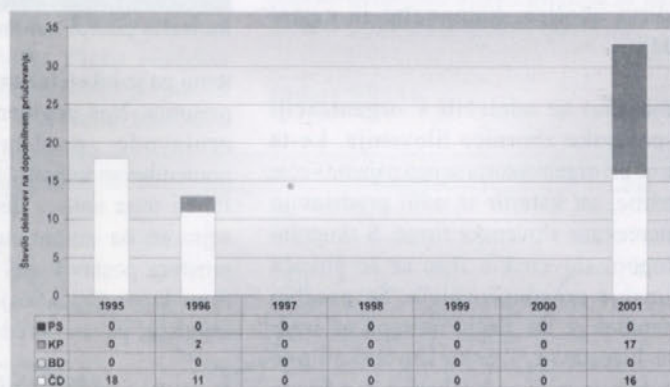
In kaj nas čaka v prihodnosti?

Skladno z velikimi načrti investiranja v PE Titanov dioksid ter uvajanjem sistema za zagotavljanje kakovosti bo delo priučevalcev v prihodnjih letih večinoma potekalo na področju dopolnilnega priučevanja.

Nikolaja PODGORŠEK SELIČ

Naraščanje števila opravljenih preskusov znanja po procesa in letih

Število delavcev na dopolnilnem priučevanju po procesih in letih

Cinkarna na sejmih v letu 2001

Leto 2001 je bilo za Cinkarno, kar zadeva udeležbo na sejmih, v primerjavi s prejšnjimi leti dokaj skromno. Tako smo se v tem letu samostojno ali preko naših poslovnih partnerjev udeležili le sledečih sejmov oz. razstav: Flora in Domofin Celje, Gradnja in obnova Sarajevo, MOS Celje, Razstava vzdrževalcev na Rogli, sejem K 2001 v Düsseldorfu in Grafima Beograd.

Prvi letošnji sejem, ki smo se ga kot razstavljalci udeležili, se je odvijal v Celju. Praktično sta bila tu združena dva specialna sejma: sejem vrtnarstva, cvetličarstva in krajinarske arhitekture FLORA in mednarodni specializirani sejem za zaključna dela v gradbeništvu in renoviranje DOMOFIN. Na tem združenem sejmu smo na enem razstavnem prostoru v hali L predstavili proizvode našega gradbenega programa ter rastne substrate. V času sejma so na našem razstavnem prostoru in med floristi potekale demonstracije novega »Humovita v klobasi«.

Pri predstavitvi gradbenega programa smo s posebnim nihalom skušali vzbuditi zanimanje pri obiskovalcih za gradbene eksponate, ki so bili razporejeni po tleh. Poleg tega smo letos prvič na razstavnem prostoru povabili tudi moderatorja, ki je sicer naš sodelavec iz Marketinga – g. Aleš Luzar, ki je z različnimi vprašanji skušal zadržati mimoidoče in pri njih na ta način povečati zanimanje za ogled našega razstavnega prostora. V času sejma je v naši industrijski prodajalni potekala akcija prodaje vseh vrst Humovitov z 20 odstotnim popustom.

Drugič v letošnjem letu smo naš gradbeni program predstavili na sejmu Gradnja in obnova v Sarajevu, ki je potekal od 29. 5 do 2. 6. Kot že ime pove, je to specializiran sejem, namenjen predstavitvi gradbenih materialov in mehanizacije, opremi stanovanjskih in poslovnih objektov, ureditvi okolice, komunalni in cestni gradnji...

Sejma smo se udeležili v organizaciji Gospodarske zbornice Slovenije. Le-ta namreč pri organizatorju sejma najame večje površine, na katerih se nato predstavijo zainteresirane slovenske firme. S skupnim nastopom slovenskih firm se še poveča zanimanje pri obiskovalcih. Še posebej pomemben je tak način nastopa na trgih bivše Jugoslavije, kjer so slovenske firme še vedno sinonim za kvalitetno in cenjeno blago.

Na podoben način smo se v organizaciji Gospodarske zbornice želeli udeležiti tudi sejma Tehnoma Skopje. Na žalost pa smo morali zaradi zelo nestabilnih razmer v Makedoniji v času sejma in s tem povezanega manjšega zanimanja razstavljalcev, svoje sodelovanje odpovedati. Sodelovanje na sejmih, ki jih organizira Gospodarska zbornica Slovenije, je zanimivejše še zato, ker te sejme delno subvencionira tudi država, tako da dobimo konec leta del stroškov za pripravo teh sejmov vrnjenih.

Na Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju se tudi letos nismo predstavili samostojno - na svojem razstavnem prostoru. Kljub

tradicionalno srečanje vzdrževalcev iz vse Slovenije in tujine. Na tem srečanju so bili tudi sodelavci PE Veflon, ki so na sejemskem delu prireditve predstavili svoje proizvode. Na prireditvi so ob sejemskem delu prikaza proizvodov potekala tudi različna strokovna predavanja, s katerimi si vzdrževalci izmenjujejo svoje znanje in izkušnje. Poleg te prireditve se je PE Veflon udeležila tudi sejma v Düsseldorfu.

Zadnji so se v letošnjem letu predstavili sodelavci grafičnega programa. Le-ti so na sejmu Grafima v Beogradu, ki je potekal od 23. do 28. 10., na našem razstavnem prostoru skušali obiskovalcem predstaviti grafične proizvode. Tržišče Zvezne republike Jugoslavije namreč za nas ni zanemarljivo, saj se po večletnih nestabilnih razmerah stanje na tem območju zopet normalizira. Ker je bilo to tržišče pred razpadom bivše Jugoslavije pomemben odjemalec naših grafičnih proizvodov, pa tudi med samo vojno, smo preko naših »dilerjev« na to območje odpremili kar precejšen del proizvodnje, je ta trg

Razstavní prostor na Düsseldorfskem sejmu.

temu pa je bila Cinkarna tudi na tem sejmu prisotna. Naš gradbeni program je svoje proizvode predstavil pri svojem pomembnem kupcu – firmi Sam Domžale. Poleg tega smo v dogovoru s Celjskim sejmom na zunanem delu sejemskega prostora postavili naš silos za Omalt. Pri firmi Inpos Celje, ki je nasproti celjskega sejmišča, pa smo predstavili še Humovite.

V sredini meseca oktobra je na Rogli v športni dvorani hotela Planja potekalo

potrebno čim bolj »negovati« in vanj usmeriti svoje aktivnosti. Le na ta način lahko pričakujemo tudi rast prodaje, ki je vedno naša skupna želja.

Kot je bilo že večkrat zapisano, so sejmi nepogrešljivi, ker omogočajo osebni stik med poslovnimi partnerji. Čeprav je priprava sejmov povezana z visokimi finančnimi sredstvi in jih zato skušamo nadomeščati z drugimi aktivnostmi tržnega komuniciranja, pa moramo ob tem dobro

premisli in v široki paleti različnih tržnih aktivnosti izbrati tiste, s katerimi bomo lahko sejme uspešno nadomestili.

Služba tržnega komuniciranja

Veflon na K 2001

V Düsseldorfu je vsaka tri leta največji sejem gume in plastike v na svetu - Kunststoff und Kautschuk K 2001. Letos se je na sodobnem sejmišču ob robu mesta na razstavnem prostoru, s skupno površino 230.000 kvadratnih metrov, zbralo 2.900 razstavljalcev iz 53-tih držav vsega sveta. Med njimi se je v okviru Gospodarske zbornice predstavilo tudi nekaj podjetij iz Slovenije.

Razstavljalci so bili razdeljeni v tri skupine: proizvajalce surovin in pomožnih sredstev, predelovalce gume in umetnih materialov ter proizvajalce strojev za predelavo. Sejem je namreč specializirana prireditelja za vse, ki so tako ali drugače vezani na ta področja. Visok nivo prireditve kaže na izvrstno organiziranost in dobro informatiko pred prireditvijo, med njo in po njej.

Veflon se je predstavil na 13 kvadratnih metrih razstavnega prostora. Predstavitev našega proizvodnega programa je bila posebna, saj smo se edini od vseh ostalih razstavljalcev - predelovalcev fluoriranih polimerov predstavili najbolj celovito - predstavili smo brizganje FEP in PFA, to pa je v tej panogi trenutno številka ena. To so nam priznali tudi naši konkurenti, ki želijo svoje programe dopolniti z našimi izdelki. Žal tujci Slovenijo še vedno zamenjujejo s Slovaško, nekateri slovenski obiskovalci pa so šele v tujini spoznali, da lahko izdelke enake kvalitete dobijo tudi doma. Obisk našega razstavnega prostora je bil velik, opravili smo preko 70 konkretnih razgovorov in razdelili veliko prospektnega materiala. Največ obiskovalcev se je zanimalo za teflonirane krogelne pipe, loputaste ventile, teflonirane cevovode in fleksibilne cevi z različnimi priključki. Zato smo prepričani, da se bo naložba v sejem obrestovala.

Anton A. ŽERJAV
Tomo Gorenšek

Cinkarniške gradbene mase v slovenskih predorih

Cinkarna je z gradbenimi masami prisotna pri gradnji slovenskih predorov na novi avtocesti. Zmagala je v hudi konkurenci domačih in tujih ponudnikov podobnih materialov.

Avtocesta med Vranskim in Blagovico je iz gradbeniškega stališča eden izmed najtežjih odsekov v okviru realizacije Nacionalnega programa izgradnje AC v Republiki Sloveniji. Avtocestni odsek sestavljata dva pododseka: od Vranskega do Trojan v dolžini 8.600 metrov in od Trojan do Blagovice v dolžini 8.187 metrov. V sklopu avtocestne trase bodo zgrajeni štirje dvocevni predori dolžine 5,8 kilometrov, en dvocevni predor dolžine 286 metrov, 13 viaduktov skupne dolžine približno 3,8 kilometrov, 18 mostov, 2 nadvoza, 4 podvozi, 22 prepustov, 11 kamnitih zložb, 33 podpornih zidov in 24 opornih zidov. V okviru cestno gradbenih del bo izvedenih približno 1.600.000 kvadratnih metrov nasipov in 1.750.000 kvadratnih metrov vkopov.

Po programu DARS, d.d. Družbe za avtoceste v Sloveniji je prvotni rok dokončanja del in predaje zgrajene prometnice uporabnikom v promet od Vranskega do priključka Trojan prva polovica leta 2002 in od priključka Trojan do Blagovice leto 2004.

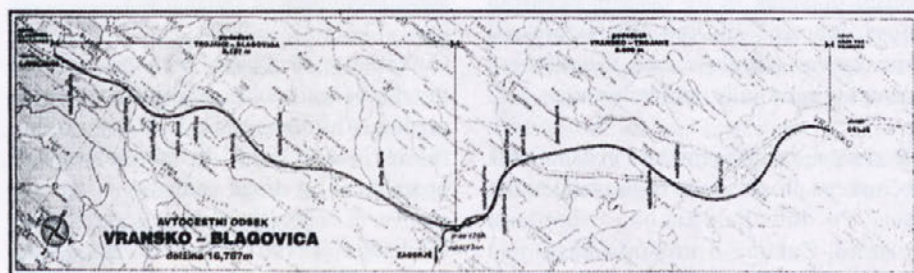
AC trasa se prične južno od Vranskega in poteka proti Ločici, ki jo po vzhodni strani zaobide z dvocevnim, 750 metrov dolgim predorom Ločica. Trasa dalje proti zahodu zaobide hrib Zajasovnik po njegovem severnem pobočju zopet z dvocevnim predorom, v dolžini 1.617 metrov, prečka obstoječi viadukt »Baba« ter poteka proti Trojanam. Tu je predviden AC priključek za navezavo na magistralno cesto in povezavo proti Zasavju. Dalje poteka trasa skozi najdaljši predor pod Trojanami, ki je tudi dvoceven in meri kar 2.800 metrov, v smeri proti Šentožboltu. Preko viadukta prečka dolino, zaobide Podmilj s predorom v dolžini 608 metrov, in po dolini Koritnice

poteka proti Petelinjeku. Po prečkanju doline z viaduktom se pri Blagovici spusti na dolinsko dno in se nadaljuje proti Šentjakobu.

Dvocevni predor Ločica na novi avtocesti A10 Celje-Ljubljana sta izvajali dve gradbeni podjetji: levo predorsko cev GRADIS Inženiring, d.d., Ljubljana v sodelovanju s podjetjem RGD d.d., Trbovlje, desno pa SCT d.d. Ljubljana.

Za zaključno obdelavo površin do 3,5 metrov nad voziščem in za odpravo pomanjkljivosti na betonskih površinah (nezalita mesta, lunckerji, zračna, segragacijska gnezda in podobno), so na zahtevo DARS in izvajalca bila narejena testna polja. V konkurenci osmih domačih in tujih proizvajalcev se je za ta posel potegovala tudi CINKARNA s polimer-cementno fino sanacijsko malto Betonsanir 02. Nanos smo izvajali v »dveh rokah« oziroma v dveh delovnih korakih. Zaključne teste vzorčnih sten je izvajal GRADIS TEO in potrdil naše odlične rezultate. Tako je bila za finalno obdelavo desne predorske cevi v predoru Ločica izbrana CINKARNA, izvajalec pa je bilo podjetje SCT Ljubljana. Delo je bilo zaključeno v juliju, obsegalo pa je okrog 5.300 kvadratnih metrov površine. V mesecu novembru so se enaka dela pričela na novi lokaciji v predoru Jasovnik, izvajalec pa je izključno SCT. Zaradi dobrih izkušenj z našim materialom smo sedaj prisotni še na bistveno večjem objektu, saj gre kar za obe predorski cevi v skupni dolžini približno 3.200 metrov in okrog 23.000 kvadratnih metrov površine.

Janko CERJAK

Brez zapletov ne gre

Zapletov, ki so jih sprožile javne obravnave razgrnitve predloga sprememb in dopolnitev zazidalnega načrta odlagališča Cinkarne Celje Za Travnikom, zaradi Cinkarnine spremembe mokrega odlaganja sadre s suhim načinom, še ni konec. Občini Celje in Štore sta se za sprejem že odločili. Svet občine Šentjur pa bo o predlogu suhega odlaganja odločal šele po pozitivni odobritvi neposredno prizadetih sosedov - mejašev na odlagališču in sveta KS Blagovne. Zaplete spremlja tudi velika medijska odmevnost in nasprotovanja celjskega Društva civilna družba.

Pogoj sanacije in suhega odlaganja ter rekultivacije odlagališča, je bil Cinkarni naložen že leta 1986 od Mestne občine Celje in leta 1987 od Občine Šentjur, po sprejetih in veljavnih zazidalnih načrtih obeh občin. Pogoj je kot varovalka usklajen z namensko rabo prostora za to področje po dobesedni navedbi iz odlokov: "če bi nadaljnji razvoj tehnologije odlaganja sadre omogočil zgostitev, je predvidena zazelenitev odlagališča".

Brez spremembe načina odlaganja sadre iz mokrega na suhi način ter brez sanacije in rekultivacije površine odlagališča pa nista možni "ne zgostitev in ne zazelenitev".

Enako brez izgradnje začasnega objekta in naprav s potrebno infrastrukturo za potrebe spremenjenega tehnološkega postopka odlaganja pač ni možna sprememba načina odlaganja sadre. Predlagana sprememba samo dopolnjuje veljavna odloka z dovolitvijo izgradnje objekta za uvedbo tehnologije filtriranja sadre, pri čemer morajo biti upoštevani vsi predpisi varstva okolja in pridobljena pozitivna ocena glede vplivov posega na okolje. V veljavnih odlokih pa to na žalost ni bilo detajlirano.

Državni organi Ministrstva za okolje in prostor, ki so do sedaj izdajali vsa potrebna lokacijska, gradbena in obratovalna dovoljenja za mokro odlagališče, so naš zahtevek za lokacijsko dovoljenje suhega odlaganja prepustili pristojnim lokalnim upravnim enotam. Sanacija mokrega odlagališča in suho odlaganje sadre, ki je inertni odpadki in ne vsebuje nevarnih snovi, namreč ni več v pristojnosti ministrstva, ampak je zato v upravnem postopku pristojnih upravnih enot.

Vas zanima, zakaj sprememba in dopolnitev občinskega prostorskega načrta traja toliko časa? Po določbah Zakona o urejanju prostora, Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor in Zakona o

planiranju in urejanju prostora v prehodnem obdobju po letu 1990, je potrebno najprej pripraviti predlog in nato sprejeti program ter ga javno razgrniti najmanj mesec dni in v tem času pripraviti javne obravnave.

Ko je to mimo, morajo občinski organi pripraviti predlog stališč do pripomb, ki ga mora sprejeti občinski svet, ga po potrebi dopolniti ali popraviti in zanj pridobiti vsa soglasja. Šele nato je mogoče občinskemu svetu predlagati v sprejem spremembe in dopolnitve prostorsko izvedbenega akta. Zelo težko je popravljati in potrjevati pomanjkljivo in slabo pripravljene prostorske akte.

V Cinkarni smo spremljali razvoj tehnologije ravnanja z odpadnimi snovmi iz proizvodnje pigmentnega titanovega dioksida po sulfatnem postopku, pri drugih proizvajalcih v EU in tudi skupaj z Ministrstvom za okolje in prostor pripravili operativni načrt za zmanjšanje in preprečevanje onesnaževanja okolja, zaradi odpadkov iz obstoječih obratov titanovega dioksida, na podlagi v Sloveniji že veljavnih in harmoniziranih EU direktiv iz Bruslja.

Z operativnim programom se Slovenija obvezuje med drugim tudi o tem, da bo spremenila način odlaganja sadre z mokrega na suhi način, ker se s tem prostornina odpadne sadre zmanjša za polovico, ker se s tem tudi omogoči sanacijo že mokro odložene sadre, in ker je s tem omogočena dokončna rekultivacija suho zapolnjenega odlagališča.

Cinkarna je strokovno sposobna sanirati in rekultivirati mokro odlagališče sadre in predati 40 ha površine, ki bi bila trdna, ravna, zatravljena in poraščena ali uporabljena za druge namene.

Cinkarna je tudi finančno sposobna investirati v izgradnjo objekta, v nabavo

naprav za "ožemanje - dehidracijo" sadre ter poravnati dodatne stroške za obratovanje suhega odlaganja sadre s sprotno izvedbo sanacije in rekultivacije.

V času enega leta, od pričetka postopka sprejemanja sprememb in dopolnitev je Cinkarna pridobila pisna strokovna gradiva in dokumentacijo ter izdelala potrebne projekte. Gradivo in pisne odgovore na vsa zastavljena vprašanja krajanov je posredovala občinam in KS. Posredovano gradivo pa je samo potrdilo in strokovno utemeljilo isto, kar je bilo dosedaj že predstavljeno, tudi na javnih obravnava.

Enako je dokumentirano zavrnila obtožbe o radioaktivnosti sadre in dokumentirano dokazala, da je sadra povsem običajna snov - inertni odpadki. Očitek Cinkarni, da ni podala dovolj jasnih odgovorov na zastavljena vprašanja krajanov in celjskega Društva civilna družba, bi bilo težko dokazati.

Cinkarna ne želi imeti slabih odnosov s svojimi sosedi in zato je že pred letom dni predlagala KS Blagovni, da se čimprej ustanovi stalna mešana komisija, sestavljena iz predstavnikov vseh prizadetih in Cinkarne, ki bi sproti reševali, se dogovarjali in dajali vsem jasne odgovore za posege, ki so vezani na spremenjen suhi način odlaganja sadre.

Odločitev Cinkarne, da ponudi odškodnino neposrednim sosedom na odlagališču, da hitreje pride do potrebnih dovoljenj pa nima nobene osnove na podlagi izdelanih analiz in dokumentacije ter veljavne zakonodaje, kakor tudi ne na podlagi že izdelanega poročila o vplivih na okolje, ki so ga predčasno zahtevali in dobili krajanje Blagovne.

Cinkarnino izplačilo odškodnin izhaja predvsem iz dejstva nove prisotnosti za neposredne krajanje motečih činiteljev v okolju, ki lahko vplivajo na njihovo razpoloženje, na njihovo psihično stanje in na ponovno spreminjanje krajinskega izgleda njihovega okolja. Ne na zadnje na njihov pozitiven odnos do sanacije in rekultivacije, oziroma na njihov vložek za kasnejše rodove, ki bodo dobili skoraj sonaravno površino v naravno okolje površino 40 ha.

Rekultivacija, ki bo potekala postopoma, bo na določenih področjih zelo hitro

dokončna, že v dveh letih, popolnoma na celotni površini pa šele po 18. letih.

Cinkarna zato želi imeti z neposrednimi krajanom dolgoročnejši in trajnejši odnos, ki ga bi dosegla tudi tako, da bi zaposlovala na nova delovna mesta suhega odlaganja sadre krajane, če imajo interes ter ustrezno in potrebno izobrazbo. Na ta način bi bilo omogočeno in dodatno zagotovljeno krajanom, neposredno sodelovanje pri učinkovitem izvajanju ukrepov varovanja okolja pri zapolnjevanju in rekultiviranju odlagališča.

Kakšen resničen vpliv bo imelo suho odlaganje sadre na okolje, pa lahko pokaže samo poskusno obratovanje, do katerega pa je potrebno priti z izgradnjo in s pričetkom suhega odlaganja. V ta namen se je Cinkarna pripravljena prvič pogovarjati s krajanom o odškodninah, če bo zaradi tega postopek krajši.

Pred pridobitvijo obratovalnega dovoljenja, ki bo ponovno v javni obravnavi po izgradnji, zagonu ter po enoletnem poskusnem obratovanju suhega odlaganja sadre, bodo celovito in dokončno pregledani in izmerjeni dejanski vplivi na okolje ter ugotovljena morebitna odstopanja od predhodno predvidenega po projektno tehnični dokumentaciji in po poročilu o vplivih na okolje.

Soglasje krajanov k obratovalnem dovoljenju pa je naslednja "varovalka" krajanov, da bo Cinkarna v času poskusnega obratovanja storila vse, da odstopanj in negativnih vplivov ne bo. Glede morebitnih motečih vplivov pa se je Cinkarna pripravljena drugič pogovarjati s krajanom o izplačilih. Tako bi z leti, v primeru upravičenosti, najbližji mejaši pridobili "ekološko rento".

Cinkarna pričakuje pozitiven odnos krajanov na predstavljene in javno objavljene predloge in tudi na zaključne pogovore s posameznimi neposrednimi mejaši.

Pričakuje pa tudi, zaradi družbene koristnosti posega (sanacija in rekultivacija), širšo družbeno podporo vseh treh občinskih uprav, na stičišču katerih je lokacija odlagališča Za Travnikom.

Dani PODPEČAN

Potek izdelave prostorskega načrta Cinkarne

V Sloveniji se že nekaj let uvaja pojem prostorske ali geografske informacije. Zakonodaja s področja urejanja prostora, graditve objektov in varovanja okolja ta pojem uveljavlja kot neobvezne javne listine, kot informacijo o zemljišču, ki je dostopna vsakomur, uvaja pa tudi pojem prostorskih informacijskih sistemov na državni ravni kot sistem javnih podatkov za urejanje prostora. Uvajanje takih prostorskih informacijskih sistemov mora zagotavljati uporabo podatkov za vse nivoje upravljanja s prostorom, tako pri vodenju, posredovanju in uporabi prostorskih podatkov. V Cinkarni smo se tega projekta lotili pred dvema letoma v Investicijski službi.

Geografsko informacijski sistem (GIS) se izvaja za področje kompleksa novega dela Cinkarne, kakor tudi odlagališča »Za Travnikom«. Zaradi potrebe po dostopu do geodetskih podatkov, smo se odločili za sodelovanje s podjetjem VIZURA, d. o. o., iz Celja, ki nam pri izvedbi projekta daje vso potrebno geodetsko pomoč na terenu, kakor tudi svoje izkušnje na tem področju. S tem smo se lotili nekajletnega zelo zahtevnega projekta, da pripeljemo GIS za obstoječi kompleks Cinkarne do uporabne vrednosti in s tem omogočimo dostop vsem, ki se ukvarjajo bodisi s prostorskim planiranjem, vzdrževanjem ali skrbi za okolje ter zagotovimo posredovanje podatkov investitorjem in drugim uporabnikom ter sodelavcem.

Sistem, ki ga predvideva uvedba GIS-a zahteva tekoče in vestno spremljanje vseh sprememb v prostoru, ki se dogajajo na področju, ki ga le-ta zajema, zato je potreben skupen pristop in dogovor vseh, ki opravljajo posege v prostor, to pa so v zvezi s Cinkarno v prvi vrsti Investicijska služba, PE Vzdrževanje in energetika ter služba za ekologijo. V dosedanem delu smo uspeli v dobršnem delu urediti grafični prikaz kompleksa Cinkarne in odlagališča »Za Travnikom«, s podatki o stanju zemljišča, lastništvu zemljišča in delno komunalnih vodov. V naslednjem obdobju se predvideva dokončanje del na grafičnem prikazu podzemnega katastra za kompleks Cinkarne. Ker so se v preteklih letih izvajali posegi v prostor, ki se niso sprotne evidentirali, je ta del dolgotrajen in zahteva sodelovanje vseh, ki se ukvarjajo ali so se ukvarjali s posegi v prostor. V popolni

izvedbi in uporabnosti GIS-a se predvideva nadgraditi sistem z bazo podatkov.

Temelj kvalitetne izdelave GIS-a je zato kvaliteta, natančnost, celovitost, usklajenost in zanesljivost podatkov. Ti se v Cinkarni zbirajo in evidentirajo na različnih mestih, v različnih službah in le povezanost teh zagotavlja tudi uporabnost sistema. V preteklih letih so potencialni uporabniki sistema sami zbirali in arhivirali podatke za lastne potrebe, v projektu GIS-a pa je potrebno vso zadevo voditi enotno na skupnem interesnem nivoju vseh uporabnikov. Prav zato je investicijska služba zadolžena za povezavo teh subjektov in taka organiziranost zagotavlja tudi sprotne ažuriranje ter vzdrževanje podatkov.

V sistemu GIS-a bo zagotovljena možnost uporabe vseh potencialnih interesentov tako za potrebe investicij, planiranja, vzdrževanja in varstva okolja. Tako bodo dostopni vsi podatki o zemljiščih (lastništvo, kategorizacija, infrastruktura, parcelne številke itd.), objektih (velikost, površina, namembnost, stopnja požarne ogroženosti itd.), komunalnih vodih (vrsta in naziv medija, materiali vodov, merska mesta, izris detajlnih točk itd.) in ekoloških posegih (merska mesta, vpliv ogroženosti okolja, rezultati meritev itd.).

Da bomo zagotovili uspešno izvedbo in delovanje geografsko informacijskega sistema, bo v naslednjih letih potrebne naložbe v programsko in strojno opremo na področju računalništva, zagotoviti komunikacijo in povezavo med uporabniki. Ena glavnih nalog v sistemu je omogočiti promet s podatki brez fizičnega stika uporabnikov. V ta namen smo v Cinkarni v preteklih letih znali prisluhniti potrebam in željam, saj smo že uspešno izvedli povezavo, urediti pa je potrebno še vzpostavitev centralne podatkovne baze. To je centralna, na enem mestu računalniško vodena podatkovna baza z uporabo serverja, ki omogoča preko internega računalniškega komunikacijskega omrežja dostop vsem uporabnikom. Podatki iz te baze bodo tako dostopni vsem uporabnikom za ogled, ažuriranje in vzdrževanje le-teh pa se bo izvajalo iz enega mesta.

Igor CERAR

Predstavljamo naše strokovnjake

V Cinkarno so nas pripeljale različne poti. Vsaka zgodba je po svoje zanimiva. V naši rubriki vam tokrat predstavljamo dva nova sodelavca.

Svetovalec za materiale v gradbeništvu

Odkar je Janko Cerjak nastopil delo v Cinkarni ima mnogo bolj dinamično življenje, saj je pred tem pretežno predsedel za računalnikom, zdaj pa je veliko na terenu in v kontaktu z različnimi ljudmi. Ko je leta 1982 diplomiral na tedanji ljubljanski Fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, se je zaposlil v Razvojnem centru kot njihov študent. Bil je statik za visoke gradnje v projektivi, nato pa je deloval v skupini za računalniško planiranje gradbenih konstrukcij ter sodeloval pri uvedbi računalniškega sistema v Ingradu. Že na fakulteti je bil v tistem obdobju eden od redkih diplomantov računalniškega projektiranja konstrukcij. Sodelovanje s fakulteto je še poglobil in se začel ukvarjati tudi s finančnim programiranjem ter tako sodeloval na področju bančnih aplikacij za Banko Celje. Stika z gradbeništvom sicer ni opustil, vendar je bilo nenehno delo za računalnikom zanj vendarle premalo dinamično.

Zasledoval je časopisne oglase in v Večeru zasledil cinkarniški razpis. Ko se je prijavil, je nova zaposlitev hitro stekla. Delo, ki ga ima zdaj, je pravzaprav daleč od tistega, ki ga je opravljal, vendar mu izkušnje, zlasti področje gradbeništva, zelo koristijo. V Cinkarni je od 16. junija 2000 zadolžen za pospeševanje v tehnično komercialnem servisu Kemije Celje. Njegovo delo obsega tehnično svetovanje za pravilno uporabo naših materialov. Navezuje stike z vsemi gradbenimi podjetji, izvajalci in podizvajalci projektov ter ostalimi specializiranimi podjetji, ki izdelujejo gradbene materiale, organizira predstavitve, predavanja in okrogle mize o gradbenih materialih, opravlja svetovanje preko radijskih in časopisnih medijev ter preko odprtega telefona in elektronske pošte, sestavlja ponudbe in

se seznanja s konkurenco. "V stiku sem z različnimi ljudmi, na eni strani z direktorji gradbenih podjetij, na drugi strani grem na gradbišče, kjer preizkušamo naše materiale. Najbolj pa sem zadovoljen, ko se uspeh potrdi na pozitivnih rezultatih, saj tedaj občutim novo energijo," pravi Janko, ki zase trdi, da je zagrižen, potrpežljiv in vztrajen. "Obvladati moraš svoj posel in dobro

Janko Cerjak

poznati konkurenco," še dodaja. Zato se udeležuje specializiranih sejmov in seminarjev ter preučuje ponudbo drugih, da tako svoje znanje dopolnjuje in nadgrajuje za boljše in kompleksnejše opravljanje svetovalne službe. Njegovo delo že ima uspehe, saj smo pridobili kar nekaj novih kupcev naših proizvodov, med njimi tudi pridobitev posla - uporabe gradbenih mas v slovenskih predorih.

Če bi razmišljali o tradiciji, bi lahko rekli, da Cinkarna vleče k sebi več rodov. Tako Janko ni prvi cinkarnar v svoji družini. V Cinkarni je delal že njegov stari oče, ki je bil varilec svinca, v komerciali pa je delala njegova teta Jelka. Že ta podatek pove, da je Janko Celjan, izpod gradu - iz Skalne kleti. Zdaj z družino živi na Otoku, v prostem času pa je aktiven atletski delavec, je državni sodnik Atletske zveze Slovenije. V atletiko je zašel že v študijskih letih, ko je bil aktivni

atlet - šprinter. Zdaj se tedensko rekreira v telovadnici, igra tenis in smuča. Preživlja obdobje življenja v svojem triinštridesetem, ko je dovolj zrel za veliko prilagodljivost, hitro odzivanje in realne odločitve.

Vzdrževalec, programer in projektant

Blaž Krajnc je želel dinamično delo. Tako sodeluje v ekipi skupaj z Dušanom Mestinskim in Štefanom Arnškom, kot programer, vzdrževalec, specialist za vzdrževanje PLK sistemov v ARM vzdrževanju, PE Vzdrževanje in energetika. Zelo je zadovoljen v tej ekipi,

Blaž Krajnc

saj med njimi ni nikakršnega skrivanja informacij, temveč je iskrenost prava vrednota. Pravi, da je delo zelo zanimivo, dinamično, vedno je veliko težav, ugank, ki jih je potrebno razrešiti. Rad se zakopje v problem, razmišlja, poskuša vse mogoče načine, da bi dobil odgovore in rešitve na uganke, ki se vedno znova in znova postavljajo predenj. »Dokler bo podjetje uvajalo nove tehnologije in bo napredovalo, bo vedno dovolj motivacije in novih izzivov,« meni Blaž in trdi, da je v podjetju še veliko rezerv v znanju in izkušnjah zaposlenih. Pri tem misli zlasti, da bi se lahko marsikakšnega novega projekta lotili sami, pa si najbrž ne upamo in ga raje naročimo pri zunanji instituciji oziroma podjetju - »nekateri zaposleni so neizkoriščeni.«

Preden se je pred letom dni zaposlil v Cinkarni je služboval v Cetisu kot sistemski inženir informatike. Tam je bil

tri leta in ob delu opravil še manjkajočo diplomu na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko v Mariboru in pridobil naziv univerzitetni diplomirani inženir elektrotehnike - smer avtomatika. Zaradi monotonega dela je začel iskati nove izzive. Po nasvetu znanke, se je prijavil v Cinkarno. Delo ga je takoj zanimalo, čeprav bi koga drugega morda obseg dela odbil. Pa ne le obseg, tudi čas je tisti dejavnik, ki je moteč. Blaž pravi, da se pojavlja problem odzivnega časa, da pravzaprav delajo kot na urgenci. »Sodelujemo s proizvodnjo, projektanti in izvajalci. Pomembno je, da projekt spoznamo že v fazi izvedbe in zagona, da ga potem lažje vzdržujemo. To pa seveda zahteva od nas zelo širok spekter znanja, natančnost in doslednost,« meni in dodaja: »Če bo v vsakem delu proizvodnje računalnik, to zahteva interno izobraževanje, s čimer bi nujno dvignili strokovno raven na nižjih nivojih.« Dvomi celo v to, da so izkušnje starejših zaposlenih dovolj prenesene na mlajše, saj potem lahko odkrivaš le že odkrito. Predlaga, da bi se moral delavcu pred upokojitvijo, mlajši sodelavec prilepiti kot senca, da bi tako bil prenos izkušenj uspešnejši. Prepričan pa je tudi, da je njihovo delo v poslovnih enoti manj cenjeno kot bi moralo biti.

Blaž, ki bo prihodnje leto dopolnil tri desetletja, je po naravi večni optimist z določeno mero previdnosti, je natančen, dosleden in to seveda pričakuje tudi od sodelavcev. Večino prostega časa je v naravi, z družino tudi živi na podeželju, v Kompolah. Sicer pa je doma iz Laškega, kamor ga vlečejo še aktivnosti iz mlajših let. Je član smučarskega kluba Zlatorog Laško in med počitnicam uči smučanje na Rogli, pri Laški pihalni godbi pa igra bariton. Zato se ne čudite, če ga boste srečali na kakšni promociji pivovarniške blagovne znamke.

Če želiš dinamično delo, se zaposli v Cinkarni, bi lahko rekli po razgovoru z obema sogovornikoma. Želimo jima veliko uspehov pri delu in dobrega počutja med sodelavci.

Mira GORENŠEK

V slovo

IVANU RUČIGAJU

Starka s koso je bila znova neizprosna. Zamahnila je iznenada, a nič manj dokončno. Iztrgala te je iz sredine, v kateri si živel in delal vrsto let in jo s svojim prispevkom trajno zaznamoval. Pri soustvarjanju delovnega kolektiva si mu namenjal najlepše dni. Le kako naj z besedami opišemo tvoje veliko srce in blago naravo tvoje duše? Svojim podrejenim si namenjal svojo energijo, ki se je, skozi tvojo redkobesednost in širino pomena, odražala v globini naše zavesti. Bil si oblikovalec mnogih idej, ki so tako potrebne v današnjem svetu polnem tempa in zamujenih notranjih občutij. Kako si znal prisluhni našim težavam! Redek dar, ki si ga znal uporabljati in zato smo ti neizmerno hvaležni.

Dolgo vrsto let si posvetil vzdrževanju. Utrjeval in oblikoval si nam prostor v kolektivu Cinkarne. Tvojih 37 let dela je preprosto vtkanih v vsak del tovarne posebej. Ni področja, ki ne bi imel tvojega pečata. Vsako proizvedeno tono si spremljal, vsaka ti je prinašala radost.

Kljub zelo zahtevni managerski funkciji, ki si jo v vzdrževanju opravljal celih dvajset let, pa ti ni bilo žal časa in dela tudi za nepoklicne dejavnosti, bodisi v Društvu ljudske tehnike ali pa v Društvu vzdrževalcev Slovenije. Rad pa si imel tudi naravo in svoj košček njene neokrnjenosti v Savinjski dolini.

Nepozabne bodo tvoje besede ob različnih praznovanjih in jubilejih sodelavcev, kjer si spodbujal k optimizmu, ustvarjalnosti, pozival na spremembe, da bi živeli bolj sproščeno. Ali nisi morda pozabil nase Ivan? Ali so bile želje, hotenja in naložene odgovornosti morda pretežko breme za tvoje plemenito srce?

Tvoji sodelavci

ZDRAVKU FLISU

Vedeli smo, da se boriš z zahrbtno boleznijo, vendar smo v naši zavesti vztrajno odrivali misel na izid tega neenakega boja. Pretreseni in z globoko žalostjo v srcih smo prejeli vest o tvoji mnogo prerani smrti, ki te je iztrgala iz kroga tvojih najdražjih in iz naših vrst.

Prvič si se nam pridružil po zaključenem študiju na ljubljanski ekonomski fakulteti leta 1962, ko si se odločil, da boš delal v industriji. Nadaljeval si v Etolu, potem pa si se pred 25 leti dokončno vrnil v Cinkarno. Bil si izrazit pragmatik in si zato zelo zgodaj ugotovil, da med razumnimi ljudmi štejejo pristni odnosi in zanesljivost pri delu več kot najidealnejša organizacijska forma. To si dokazoval z rezultati dela tudi v najtežjih dneh službovanja v Cinkarni v sedemdesetih letih in kasneje po letu 1986, kot direktor Marketinga vse do predčasne upokojitve, pred dobrim letom dni. Tvoje delo je vtakano v morda najpomembnejše obdobje eksistence naše družbe na prehodu iz pretežno metalurške v pretežno kemijsko dejavnost. To so bili časi, ki so terjali ogromno osebne vztrajnosti in energije.

Tvoja poklicna preferenca je ves čas veljala zunanji trgovini, ki si jo dobro obvladoval. V vseh teh letih so naši poslovni partnerji v kontaktih in pogajanjih spoznavali in cenili tvoje odlično strokovno znanje in tebe osebno kot razumevajočega in pozitivno razmišljajočega človeka. Seveda smo te cenili tudi mi, tvoji sodelavci. Ohranili te bomo v trajnem spominu.

Tvoji sodelavci

Inženirji duš tudi v Cinkarni

Ljudje tako radi kar naprej govorimo o resnici. Zdi se nam, da je to naše temeljno razpoloženje. Pa vendar venomer ugotavljamo, da je vse skupaj le približek tistemu, za kar menimo, da bi moralo biti res. Vztrajni smo in iščemo odgovor na svoja vprašanja. V tem bivamo mi in naši bogovi. Četudi se dozdeva, da je bistvo vsega v vsakdanjih dogodkih, je resnica nekoliko odmaknjena; vendar ne tako zelo, kot izgleda na prvi pogled. Potrebno se je samo naučiti prislusniti in konec koncev tudi govoriti.

Temeljne govornice človeka se zaznavajo znotraj religije, filozofije, poetike in znanosti. Če se sodobno podjetje giblje znotraj področja znanosti, potem nas literatura in tisti, ki se z njo ukvarjajo, nagovarjajo z nekim drugačnim, poetičnim jezikom. Človek deluje kot celota samo, če pozna, zazna in prizna oba – jezik znanosti in jezik poetike. Resnica tubiti je odvisna od pesniškega in znanstvenega jezika. Vseeno je kako to razumejo eni ali drugi. Tako radi govorimo o državitvornosti in o naši novi državi. Pri tem pa pozabljamo, da ni naroda na svetu, ki bi bil brez jezika in brez znanosti.

In če ni naroda, potem ni tudi kraja, mesta, zaselka, vasi. Celje je majhno mesto pa vendar eno večjih v naši državi. In tudi ta fizična velikost je pravzaprav postranskega značaja – ljudje smo veliki toliko, kolikor daleč seže naša miselnost. Cinkarna je podjetje, ki večino svojih proizvodov proda na svetovnem trgu in pri tem nihče ne razmišlja o majhnosti, zaprtosti okvirov v svoj lastni jaz.

Če se v tem trenutku odpremo v še širši svet domišljije, potem moremo govoriti o srečanju človeka proizvajalca proizvodov s človekom proizvajalcem literature. Na tem področju se spoznavata, če se izrazimo z nekoliko arhaičnim jezikom, inženir znanosti – proizvodnje in inženir duše – literat. Prav tu je iskati sodelovanje med podjetjem Cinkarno in Celjskim literarnim društvom. Izraz tega bodo večeri namenjeni humanističnemu druženju Celjanov na Cinkarniških kulturnih večerih, ki jih bodo pripravljali skupaj s Celjskim literarnim društvom.

V Celje bomo tako poskušali privabiti znane ljudi iz kulturno-znanstvenega področja. Odločili smo se, da na prvi tovrstni večer povabimo znanega pesnika, prevajalca, udeleženca slovenske pomladi in humanista svetovnega formata Toneta Pavčka.

Večere bom vodil cinkarnar in predsednik Celjskega literarnega društva Zoran Pevec. Predviden prostor dogajanja bo zaenkrat kavarna Muzeja novejšje zgodovine.

Jasnina dogodka, govornica našega časa, razprtost in odprtost trenutka se bo odvijala konkretno in resnično z vami in ob vas – samo za vas.

PRIDITE –

INŽENIRJI DUŠ NISO PRETEKLOST,
PRETEKLOST JE ODPRTOST
SEDANJOSTI,
KI BO RAZVIDNA V PRIHODNOSTI.

Zoran PEVEC

Dve razstavi v novih prostorih

V Cinkarniških razstavnih prostorih je novembra razstavljal svoje fotografije amaterski fotograf in alpinistični popotnik iz Celja Franci Horvat na temo **Slovenske**

vode. To je že druga razstava v cinkarniškem prenovljenem razstavnem prostoru.

Na otvoritvi 5. 11. 2001 ob 14. uri je v kratkem kulturnem programu sodeloval Zoran Pevec, znani celjski pesnik, ki se ponša z lastno pesniško zbirko Zapisi pozabljenih, in delavec Cinkarne. Navdušil je s predstavitevjo nekaterih svojih pesmi, eno pesem svojega vzornika v anleškem jeziku in eno pesem ob spremljavi orglic, spisano nalašč za Cinkarno in Cinkarnarje.

Na otvoritvi je bil predstavljen avtor razstave Franci Horvat, ki ga Cinkarnarji poznajo preko potopisov, objavljenih v časopisu Cinkarnar in kot v zadnjem času zelo dejavnega člana cinkarniškega Foto krožka. Franci Horvat preko omenjenega krožka sodeluje na različnih natečajih po Sloveniji in s svojimi sprejetimi deli je v letošnjem letu pridobil naziv fotografa III. Imel je že vrsto samostojnih fotografskih razstav z različno tematiko. Tema vode pa mu je še posebej pri srcu, saj je v vsakem posnetku čutiti njegovo ljubezen do narave.

V novih razstavnih prostorih pa se je, kot smo že zapisali, prva predstavila naša sodelavka Brigita Koklič z zanimivo razstavo fotografij z motivi motoristov v črnobeli tehniki z rjavim pridihom.

Obema avtorjema za odlično predstavitev čestitamo.

Mira GORENŠEK

Zoran Pevec ob nastopu

KLEPET OB KAVI

Martinov sprehod po modni pisti

Marsikdo med nami si rad pogleda kakšno modno revijo, na kateri vitke manekenke predstavljajo najnovejšo modo. Pri tem nevede prezremo manekene. Saj veste, nežni spol si ogleduje obleke, močnejši spol pa manekenke. Obratno pa velja za manekene. Moški si ogleduje obleke, ženske pa manekene. Na modnih pistah vidimo tudi našega sodelavca Martina Obreza.

Martin je pri nas zaposlen od leta 1994 v enoti Grafika v obratu Tiskarskih barv. Njegovo delo je delo prvega strojnika pri polnjenju tiskarskih barv. Po osnovni izobrazbi je strugar. Želja po znanju ga je vodila, da je ob delu končal šolo za strojnega tehnika, zdaj pa nadaljuje študij na Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo v Mariboru. S sodelavci se odlično razume, rad pa bi opravljal bolj dinamično delo.

Njegov zanimiv konjiček - manekenstvo mu izpolnjuje pogrešano dinamiko in dopolnjuje pestrost življenja. Pravi, da ga je v to področje zaneslo spontano. Najprej ga je povabil k sodelovanju prijatelj, vendar se povabilu ni odzval. Kasneje je po naključju slišal za oglas, ki je vabil h sodelovanju bodoče manekenke in manekene, ter si zapisal naslov. Na avdiciji je bil sprejet in s tem se je njegov konjiček začel odvijati zares.

Zanimalo me je, kaj maneken sploh je. Po njegovih besedah manekenstvo lahko razumemo kot predstavitev mode na več načinov od »sprehoda« po pisti, fotografiranja do snemanja reklamnih spotov. Če si mogoče kdo predstavlja, da je to delo preprosto, se krepko moti. V svetu mode vladajo določeni zakoni in te je moral Martin skozi naporne in dolgotrajne vaje postopoma osvojiti. Določeni gibi telesa, mimika obraza, psihična stabilnost in prilagajanje določenim zahtevam glede na posamezno predstavitev, je osnova, ki si jo mora pridobiti maneken, da lahko

stopi na modno pisto, pred fotoaparati ali kamero. Šele po določenem času, po pridobitvi izkušenj, napreduje, da lahko začne nastopati na modnih pistah...

“Pri predstavitvi mode je najbolj pomembno kako predstaviš posamezno obleko. Velik poudarek je na vsakem posamezniku, da se vživi v določeno obleko ter naredi obleko in ne obešalnik. Kajti, če ni na pisti lastnega zadovoljstva, tudi uspeha ni,” pravi že izkušeni Martin.

Zanimalo me je še kaj se dogaja v zakulisju. Po Martinovih besedah je tam zelo zanimivo, ker ne sme biti nič prepuščeno naključju. Organizacija mora biti popolna. Za vsakega manekena in manekenko so pripravljene določene obleke, ki jih bo predstavljal. Preizkusi jih ter se pripravi na nastop. Prihodi na pisto so natančno določeni, prav tako je časovno usklajeno preoblačenje v drugo obleko.

Martin je v tem poslu že tri leta in v tem času je sodeloval na vsakoletni predstavitvi kolekcij pomlad-poletje ter jesen-zima, ki so že nekaj let v Celjskem domu oziroma Narodnem domu. Sodeluje pa tudi na raznih predstavah in slikanjih za naše modne hiše in tovarne, kakor tudi pri pripravi raznih modnih katalogov. V Celjski skupini sodeluje 16 manekenk in 4-je manekeni. Gostujejo po vsej Sloveniji, a glavne prireditve se dogajajo v Celju.

Zasebno Martinu ob tem konjičku ne ostaja kaj dosti prostega časa, saj preostanek porabi za študij. Pri tem sem bil zelo presenečen, ker se je kot strojni tehnik odločil za študij kemije, a pravi, da ga ta veda zanima in želi v tej stroki tudi napredovati. Sebe ocenjuje kot dinamičnega človeka, ne mara dolgočasnih ljudi in vedno stremi k boljšemu in višjemu cilju.

Njegov moto gre nekako tako: “Ne uporabljaj časa in besed nepremišljeno. Ne enega ne drugega ni mogoče dobiti nazaj. Vedno razmišljaj o velikih rečeh, uživaj pa v drobnih zadovoljstvih.”

Za vas je klepetal
Zoran SLATINEK

Pogovori ob slovesu

Od junija do decembra 2001 je svoja delovna mesta zaradi upokojitve zapustilo devetnajst sodelavcev. Z njimi smo se ob slovesu pogovarjali o življenju v tovarni in o tem kako bodo preživljali čas, ko bodo upokojeni.

Upokojili so se: **Alojz Podgrajšek**, **Franc Kolar**, **Vlado Kos**, **Marija Bukvič**, **Marija Žerak**, **Stevan Golinac**, **Edi Beriša**, **Dragan Dragomirovič**, **Florjan Lorenčak**, **Milan Arbanas**, **Stojanka Marijan**, **Nada Romih**, **Nurija Mašič**, **Franc Žunter**, **Josip Škrinjar**, **Vera Golner**, **Jože Farčnik**, **Majda Kocmut** in **Edvard Selič**.

Alojz Podgrajšek, rojen leta 1942 se je leta 1968 zaposlil v pražarni in še isto leto postal prvi pečar. Po ustavitvi pražarne leta 1970 je bil prestavljen na PIK, kjer je delal do ustavitve le-te. To je bilo leta 1982, ko je bil prestavljen na DOR, nato v fero pražarno. Zadnjih šest let je delal v valjarni sprva kot II. rezalec, nato kot I. rezalec na blok progi. Doma je iz Križevca blizu Zreč, živi pa v Celju. Pravi, da je velik gobar, nabere jih tudi po 50 kilogramov. A gobar je predvsem zato, ker mu je to svetoval zdravnik, saj je bolehal na pljučih. Zdrav zrak v gozdu mu zelo koristi.

Marija Bukvič, rojena leta 1947 je prišla na delo v Cinkarno leta 1972. Sprva je

delala v Kemiji, nato pa v Splošni službi 29 let in se trudila po najboljših močeh. Doma ima hišo in dve hčerki. Želi si, da bi lahko srečno živela v družini.

Marija Žerak, rojena leta 1945 se je zaposlila v Cinkarni leta 1975 kot čistilka v samskem domu. Zadnjih osem let je čistila valjarniške prostore in bila tam zelo zadovoljna. Pravi, da so jo imeli vsi radi. Doma je iz Žetal, kar 14 ur na dan je bila zdoma, zato ji je dva otroka pomagala vzgojiti mama. Bila sta zelo pridna. Zdaj ima že vnuke, zanje bo gospodinjala, čuvala mamo in hišo.

Stevo Golinac, rojen leta 1952 je prišel v

Cinkarno leta 1974 v tedanjo tovarno organskih barvil. Dve leti je bil delavec, nato tri leta vzdrževalec. Kot strugar je nato delal vse od ustanovitve PE Veflon. V juniju letos se je invalidsko upokojil. Doma je iz BiH, živi pa v Celju, kjer bo užival na sprehodih in delal vse le zase, za svoj užitek.

Edi Beriša, rojen leta 1942 bi se lahko upokojil že prej, če ga nebi za tri leta pomladili v osebnih dokumentih. Ima namreč dve letnici rojstva in nihče tega nikoli ni hotel popraviti. Sicer pa se je Edi vedno počutil mlad in mu ni bilo težko delati kar 43 let. V Cinkarno je prišel leta 1958 in se zaposlil v tovarni organskih barvil. Nato

Franc Žnidar

Stojanka Marjan

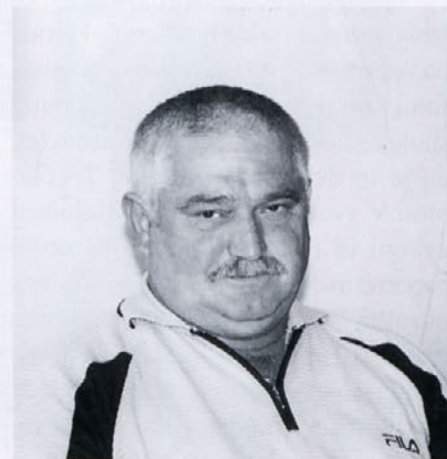
Milan Arbanas

Florjan Lorenčak

Nurija Mašič

Dragan Dragomirovič

je delal v vseh obratih Kemije. Ob delu je opravil srednjo tehnično šolo in za trinajst let zapustil Cinkarno ter delal v laboratoriju Elektrogospodarstva. Leta 1981 se je ponovno zaposlil v Kemiji, kjer je bil eno desetletje obratovodja modrega bakra, nato pa skladiščnik. Doma je iz Kosova, živi pa v hiši na Prekorju in kljub temu, da ima sadna drevesa in vrt, rad gre nabirat gobe ali pa vzame v roke časopis, pravi, da še vedno ni pripravljen za penzijo. V Cinkarni mu je bilo lepo.

Dragan Dragomirović, rojen leta 1945, se je leta 1976 zaposlil v Transportu, kjer je šest let natovarjal in raztovarjal vagone, nato delal v pakirnici, zadnje obdobje pa na TD peči v Metalurgiji. Zaradi bolezni se je invalidsko upokojil. Doma je iz Srbca pri Banji Luki, kjer bo zdaj živel, saj ga tam čakajo žena in otroci. S tem se je končalo potikanje po samskih domovih. Užival bo ob družini, zdaj ima že vnuke v svojem rojstnem kraju.

Nada Romih, rojena leta 1947, se je v Cinkarni zaposlila leta 1979. Vseh 23 let je

delala na komercialnem področju kot referentka v nabavi. Skrbela je za oskrbo z embalažo za proizvodnjo. Delo je bilo zelo razgibano, še zlasti, ker so se predpisi na tem področju pogosto spreminjali. »S pomočjo sodelavcev in šefa smo dobro delali,« pravi in dodaja, da odhaja s prijetnimi občutki. Pričakuje, da se ji bo življenje zdaj precej upočasnilo. Gospodinjala je tako že prej, kdaj pa bi rada šla v hribe.

Florjan Lorenčak, rojen leta 1953 pravi, da ga je pot v Cinkarno zanesla leta 1974 k plastikarjem v vzdrževanje. Pred tem je delal na železnici. V Cinkarni je opravljal ključavničarska dela po vsej tovarni. Ukvarjal se je z oblaganjem cevi. Na delo se je vozil iz Mestinja. Zaradi bolezni se je invalidsko upokojil. Zdaj pravi, da se bo kakšno delo zanj že našlo.

Milan Arbanas, rojen leta 1950, se je zaposlil v Cinkarni leta 1985 v novi valjarni pri talilni peči. Že od leta 1996 je invalid, ker je utrpel prometno nesrečo. Zaradi nepopravljivih posledic se je invalidsko

upokojil. Doma je iz Celja, živel pa bo v Libojah, kjer ima hišo.

Nurija Mašič, rojen leta 1954, je prišel v Cinkarno leta 1981. Sprva je delal v cinkovem belilu kot pečar. Nato se je poškodovano, zato je bil premeščen v Kuhinjo, kjer je razdeljeval mleko in delal v skladišču kuhinje. Preden je prišel v Cinkarno je delal v žavskem Hmezadu in Slovenija ceste v Ljubljani. Izučen je bil za natakarja, zanimivo pa je, da nikoli ni opravljal tega dela. Zaradi bolezni se je invalidsko upokojil. Doma je iz Velike Kladuše, živi pa pri Žalcu. Posvetil se bo družini in hiši, ki še ni čisto gotova.

Stojanka Marijan, rojena leta 1954, je prišla v Celje za možem, ki se je že prej zaposlil tukaj. Sprva je delala v Metki, leta 1974 pa se je zaposlila v Cinkarni. V začetku je delala v čašicah, potem v novi valjarni, vmes pa še nekaj časa v keramiki, žlebarni in stari valjarni. Čeprav je bilo delo bolj moško, je delala rada vse do bolezni, ki jo je prisilila, da se je invalidsko upokojila. Zdaj bo gospodinjala možu in otrokom.

Nada Romih

Stevo Golinač

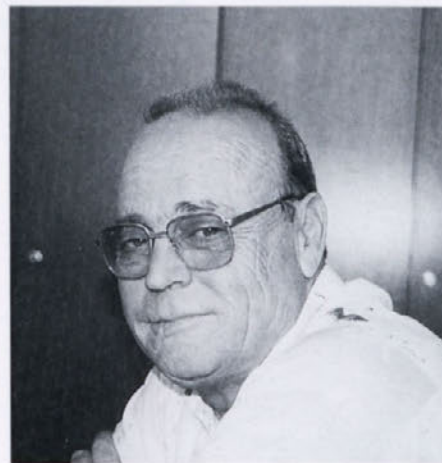
Alojz Podgrajšek

Marija Žerak

Marija Bukvič

Edi Beriša

Franc Žunter, rojen leta 1942, se je prišel v Cinkarno učiti za ključavničarja. To je bilo leto 1957. Preizkusil se je v vseh obratih, tudi tistih, ki jih ni več, topilnici, pražarni, tovarni organskih barvil, čašicah. Je duhoviti Mozirčan in tam si je postavil hišo ter v tamkajšnji Kemiji dobil tudi delo. Delal je v vseh obratih te poslovne enote, nazadnje v praškastih lakih. Ko smo se poleti pogovarjali z njim, je živel sam na veliki kmetiji, upamo, da si je med tem že dobil družbo.

Jože Farčnik, rojen leta 1941 je v Cinkarni delal že od leta 1965. Prva dela so bila seveda v topilnici, PIK-u, stolpni kislini, od leta 1966 cinkovi in piritni liniji, nazadnje novi žveplovi kislini. Pravzaprav je delal v vseh obratih kislin, ki smo jih imeli v Cinkarni. Zato je bilo pri njegovem delu veliko sprememb, saj se je ena postavljala, druga rušila. Bil je izmenovodja, obratovodja, skupinovodja, zadnje čase pa tehnolog. Pravi, da mu še vedno deluje notranja ura, zato se zbujajo ob peti uri. Sicer pa ima zdaj veliko dela. Pazi vnukinjo, pomaga na vikendu, zanima ga šport, začel bo kolesarit, snubijo pa ga tudi med ribiče.

Jože Škrinjar, rojen leta 1943 je bil v službi v Ingradu celih 20 let. Ob delu je opravil pleskarsko tehnično šolo, potem pa so ga opazili cinkarnarji, ko je za Ingrad delal tukaj. Leta 1982 so v Cinkarni ustanavljali gradbeni oddelek in bil je zraven. V Celju ima družino in hišo, najbolj pa ga vleče na obalo, kjer si je kupil vikend in barko. Tam bo zlasti poleti, pozimi bo doma postoril vzdrževalska dela, kar je doslej zanemarjal.

Vera Golner, rojena leta 1942 je bila leta 1968 prva pripravnica, prav ko so pravila

Srečanje upokojencev 2001

Letošnjega srečanj upokojencev se je v Cinkarni v dveh decemberskih dneh udeležilo približno 40 odstotkov vseh upokojenih cinkarnarjev. Prišli so vsi, ki radi pridejo in se veselijo srečanja, če le niso kakorkoli drugače zadržani.

o pripravi zaživela v praksi. V razvojni službi je opravljala je nalogo pridobivanje indija kot ostanka v cinku. Nato je bila vključena v investicijski projekt za izgradnjo tiskarskih barv. Leta 1971 je proizvodnja stekla in ostala je v tej panogi kot inženirka kemije v operativnem razvoju Grafike. Rada ima umirjeno in harmonično življenje ob svojih domačih in prijateljih, dobri knjigi in naravi. Vpisala se je k zeliščarjem, dvakrat tedensko pa hodi k telovadbi.

Edvard Selič, rojen leta 1949 je v Cinkarni bil že kot učenec elektro stroke. Od leta

1969 je delal sprva v elektro vzdrževanju kot električar, zadnjih osem let pa v oslojevanju v obratu tiskarskih plošč v Grafiki. Letos decembra se je invalidsko upokojil, čeprav bi rad še delal, če bi bilo drugače. Veliko let je bil Edi velik humanist, eden največjih krvodajalcev v Cinkarni, saj je daroval življenjsko tekočino preko 60-krat. Zdaj bo zlasti telovadil, se sprehajal, reševal križanke in podobno.

Njihovo pripovedovanje se vedno konča z željo, da objavimo zahvalo za darilo in pozornost, ki so jo bili deležni ob odhodu. Prav vsi se vam zahvaljujejo za darila in vam želijo zdravja in uspehov. Tudi mi se jim zahvaljujemo za trud, med delovnim obdobjem in jim želimo, da bi še dolgo uživali v življenju.

Mira GORENŠEK

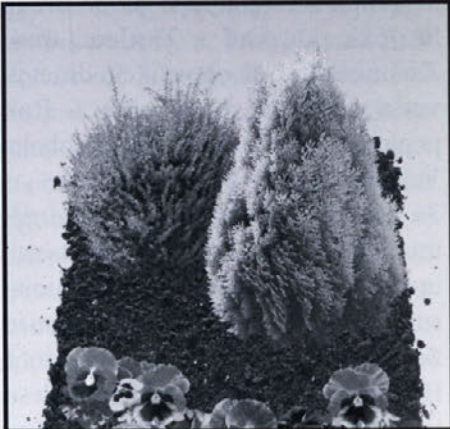

Jože Farčnik

Jože Škrinjar

Nagradna križanka

						CINKAR NAR	AMER. MALI MEDV- ED	ZNANA UTRD- BA TEKSAS	STROK. ZA RETO- RIKO	AVTOR INOVA- CIJ	TONA	LETNI GOZD- NI POSEK	ETUI, TULEC	INDON. TISK. AGEN- CIJA
						RED- KOST								
						M. IME					ZVOK			
						RIMSKI DRŽAV.					URADNI SPIS			
						MESTO NA KUBI					MITOL. LETAL.			
							AMPER SOGL. IZVOLI- TEV							
CINKAR NAR	FIŽO- LOVKA	OPRA- VILO	POŽE- LENJE	KRČMA V NEKA- TERIH DEŽEL.	VETRO- VKA BIBL. OSEBA				PLOSK. MERA DEL DU- BROVN.					
MESTO OB REKI DON						TRDINA JANEZ	PRIPAD- NICA ITALOV							
VRSTA OBJEK- TIVA						CERKV. PETJE KORAL. OTOK				KRAJ PRI ROGAŠ- KI SLAT.				
SLOV. IGRAL. IDA							TAT Z OROŽJ. SLOV. HARMO.							
SOLMIZ. ZLOG			ŠTEVN. BOGIN. LOVA			TRST KONJ. SILA	SLOVA. KNEZ REPAS- TI ŠČIR							
OBER					KARE- NINA	POLO- TOK V RUSIJI			HAMMAR SKJOLD ANG. PIVO					
CINKAR NAR	PESNI- CA MUSER OKRAS					OMLAČ. ŽIT. STEBLA KARAMB.				KALCIJ CETI- NJE				
PRIPRA- VA ZA MERJ. KOTOV						KEMIJ- SKI ELEM. (Na)	KRIST. APNEN. TALISO- VA PUJACA							
POL- MER		ŠPANJA GLASILO ITAL. SOCIAL.		REKA V ITALIJI DRŽAVA V ZDA			LEVST. ROD. KRAJ ANT. LADJA							
NA- RODNI MAGA- ZIN					VSTOP- NICA MESTO V OHIU				BOLE- ZEN VINSKE TRTE	AKTINIJ ALBAN- SKA LUKA				
MESTO V ŠPANJI						POLJSKO MESTO VULKAN NA SICIL.				MESTO V ALŽIRIJI	PRITOK UNE V BOSNI			
POKOL. MORIJA							EDINEC AEDONE TAJSKA REKA MAE							
6. IN 15. ČRKA			RESE PRI KLASJU						SLIKAR- KA PLESTE -NJAK DRŽA V AZIJI REAJ- MUR					
NOVI TEDNIK			SLOV. FILM. KRITIK POLMER											
MESTO V ALBA- NIJI						PEVKA DERŽAJ								

Avtorica: Nada MIRKOVIČ, Marketing

Pravilne rešitve pošljite v uredništvo (Kadrovsko splošna služba) do 15. marca 2002. Čakajo vas tri denarne nagrade. Želimo vam veliko užitkov pri reševanju!

Rešitev nagradne križanke številke 1/293:

KOLPORTER, AA, OCEAN, RMANEC, LVOV, MAESTRO, AIN, INN, UPRAVNA STAVBA, ISKRA, SPARTAK, OTOK, IDA, SOLD, ARTOIS, OSA, REEVE, AMSTERDAM, TRNEK, AMATERJI, OJE, KSI, AVRAM, ACER, RAPSOD, RA, ZAJEC BRADA, OJDIP, APATIJA, CU, IKA, NR, IZAK, IST, ESAUL, IA, AR, LJ, EVI, SAMOTA, AARE, VIDIA, ETALON, UN, OPERNI TENORIST, NK, RANKINE, ENOGLASJE, ANTEJ, REJ, NAIN, AR.

Izžrebani nagradjenci: 1. nagrada Ivan HORVAT, Kadrovsko splošna služba, 2. nagrada Ivanka ČAVŠ, Računovodska služba, 3. nagrada Silvo JURAJA, Kadrovsko splošna služba.
Čestitamo!

Cinkarniški Gamsi na Bike trophy-u

Na »Internetu« smo zasledili razpis za udeležbo na prvem slovenskem bike trophy-u za vse kolesarske navdušence, katerim vožnja po prenatrpanih prometnicah ne zadošča, in ki si želijo nekaj več, kot pa posedanje pred TV-ji. Trije člani novo ustanovljene sekcije gorskih kolesarjev se nismo ustrašili izziva in smo se prijavili na naporno in negotovo preizkušnjo.

Ideja po organiziranju bike trophy-a se je porodila članom kolesarskega društva Kolokljub iz Ljubljane in potrebno je bilo veliko zanesenjaškega dela za izvedbo te prireditve, ki je v kolesarskih krogih doživela odziv nad vsemi pričakovanji. Preizkušnje se je udeležilo 143 kolesarjev iz vse Slovenije in tudi iz Hrvaške.

Bike trophy ni klasična dirka temveč avantura. Za zmago ni pomemben le čas. Glavna misija na tej zahtevni dvodnevni progi, ki presega 250 km dolžine, in kjer je potrebno v orientacijsko zahtevnih pogojih premagati preko 3000 m višine, je povsem doživljajska. Novost v kolesarskem svetu je tudi ocenjevanje poslikanih fotografij na poti, tako da je bistvo uspeha na bike trophy avanturi ne le dobra kondicijska pripravljenost, ampak tudi v dobri orientaciji in opazovanju!

Za vikend 2. in 3. junija 2001. ni bila vremenska napoved nič kaj vzpodbudna, ne glede na to pa smo se do osme ure, ko je bil predviden štart, zbrali pred BTC centrom v Ljubljani. Zaradi velikega števila prijavljenih ekip (53), se je pričel štart že zgodaj, z nekaj minutnim presledkom med ekipami.

Vsaka ekipa je pred štartom oddala opremo za prenočevanje in rezervno obleko organizatorju, prevzela štartno številko in navodila z opisom prve kontrolne točke (KT-1), ter počakala na štart. Opis KT-1 smo dobili na listku, kjer je pisalo kaj to je in podano oddaljenost našega cilja od treh opisanih orientirjev. Ker so nas čakala navodila za vsako naslednjo kontrolno točko na predhodni, je bilo to nujno poiskati. Za pomoč smo dobili foto-kopije kart v merilu 1:50000 za celo

področje, kjer je potekal bike trophy. Prvi dan nas je pot vodila najprej ob Ljubljani skozi Črno vas na Ljubljanskem barju, ki je ime dobila po črni prsti, do »Vodovodnega mostu« na Ljubljani, ki je bila koda KT-1. Navodila za naslednjo KT-2 so se nahajala med zavrženimi betonskimi elementi nedaleč od mostu. Na listku je pisalo, da je kontrolna točka naravna znamenitost »Ledena jama« na gorskem masivu Krma, do koder nas je vodila že zahtevna in strma gozdna pot. Ko smo našli navodila za naslednjo kontrolno točko, je bilo potrebno precej orientacije po priloženih kopijah kart, da smo našli najugodnejšo (najhitrejšo)

Jure Strenčan, Ivo Čretnik in Marjan Reje

pot do naslednjega cilja – »veličastnega naravnega mostu« pri Rakovem Škocjanu. Rakov Škocjan je kraška dolinica, ki je nastala s poružitvijo stropa podzemnega rova. Po njej se pretaka voda med Cerkniškim in Planinskim poljem. Potok Rak, ki izvira izpod navpične stene, steče najprej pod Malim

naravnim mostom in po dveh kilometrih površinskega toka še pod Velikim naravnim mostom, nato pa po divjih brzicah ponikne v Tkalca jamo. Zanimivost je, da ob velikem deževju voda ne more sproti odteči, Rak poplavi dolino in voda seže do oboka Velikega naravnega mostu.

Za počitek ni bilo časa, saj so zaradi težavnih poti kilometri tekli prav počasi, ure pa so minevale kot minute. Komaj smo utegnili kaj zanimivega poslikati in že smo hiteli novim ciljem nasproti! Hranili smo se v glavnem kar na kolesu in še to v glavnem z energijskimi pripravki. Navkljub hitenju, pa smo bili vedno znova presenečeni nad zanimivostjo poti in lepotami ob njej, za katere niti ne slišimo, še manj pa jih vidimo, ko drvimo z avtomobili po magistralah. Prvi dan nas je pot vodila naprej po gozdovih nad Cerkniškim poljem, čez Javornike na »grad Kalec« in naprej nad Pivko, ter pri kraju Prem (znan po gradu, ki je bil sprva last oglejskih patriarhov, pozneje pa

Habsburžanov) čez glavno cesto, ki vodi proti Reki. Pot nas je vodila naprej čez slemenasto pogorje Brkini v smeri proti Slavniku. Na šesti kontrolni točki, ki se je nahajala na drevesu ob cerkvici sv. Štefan smo dobili še zadnja navodila za cilj tega dne, ki pa je bil v lovski koči pod Slavnikom.

Na cilj smo prispeli po 10. urah in 11. minutah, malo utrujeni, a veseli, ker smo opravili z vsemi preizkušnjami prvega dne bike trophy-a. Prispeli smo brez vseh nesreč in poškodb, približno 140 km smo prevozili brez defektov in na koncu nas ni niti zmočil dež, ki so nam ga obljubljali! Na poti smo se le enkrat izgubili in tako naredili le nekaj kilometrov mimo. Najbolj pa smo bili presenečeni nad časom prvega dne, saj smo zasedali odlično 4. mesto med 53. ekipami! Končno smo se lahko umili in preoblekli v sveža oblačila, pa tudi hrana nam je že kar dišala. Prespali smo v velikem vojaškem šotoru in se odpočili ter pripravili za napore naslednjega dne. Naslednje jutro smo po zajtrku štartali po obratnem vrstnem redu, kakor smo prejšnji večer prihajali na cilj. Pred štartom, smo spet dobili navodila za naslednjo kontrolno točko KT8. Prvi cilj (i nadaljnja navodila) je bil skrit »v stenah med orli« na kraškem robu »v jami med starimi tulci granat«. Nad vasjo Podpeč, ki leži pod markantnim

Topolovec. Ni dosti manjkalo, da bi zašli na drugo stran meje. Naša točka je bila v stavbi pogreznjeni v zeleni molk rastlinja. Ciprese z metriskim obsegom spominjajo na nekdanje cvetoče čase, ko so ljudje tudi iz doline Dragonje hiteli gor k maši ali na pokopališča. Danes je kamnita stavba v klavnem stanju, v njeni notranjosti pa smo našli navodila za KT10 – to je bil Portorož. Med priloženimi fotokopijami kart smo poiskali tisto z dolino Dragonje, Sečovljami in Piranskim zalivom. Poiskali smo najbližjo pot do cilja ter se spustili po obupnem kolovozu proti Dragonji. Kolovoz se je kmalu spremenil v še slabšo pešpot, tako da smo se prebijali po poraščenem in strmem pobočju proti reki. Končno smo jo dosegli. Sedaj je bilo potrebno poiskati najprimernejše mesto za prečenje reke, kajti mostu ni bilo. Nekateri so se pri tem, hote ali ne okopali, zmočili pa smo se vsi. Nadaljnja pot ob Dragonji je bila sprva v podobi blatnega kolovoza, pozneje smo rečni

premagali približno 90 km poti. Tokrat smo bili malo počasnejši, kakor dan poprej, a smo se vseeno uvrstili na skupno 7. mesto. Za četrto uvrščeno ekipo smo zaostali 20 minut, za prvimi pa skoraj 3 ure!

Utrujenost in prah tega dne smo splaknili s sebe s kopanjem v morju. Bilo je osvežujoče in poživljajoče. Sledilo je prehranjevanje, razglasitev rezultatov, pa je onemogočila nevihta – nebo se je stemnilo in ulilo se je, da sta se zlila nebo in morje v eno! V Ljubljano smo se vrnili v nočnih urah z avtobusom, kolesa pa so nam pripeljali na tovornjaku.

Res je bila prava avantura, na žalost pa nam je nevihta pokvarila zaključek. Kljub vsemu smo se vračali polni novih vtisov in zanimivih doživetij, pa tudi lepih fotografij s prevožene poti. Sklenili smo: "Še se vrnemo!"

Marjan REJC

Iz letnega zbora Gamsov

Dne 19.10.2001, je imela Kolesarska sekcija Gamsi zaključni letni zbor, na katerem smo pregledali aktivnosti minule kolesarske sezone. Trenutno šteje KS 14 aktivnih članov. Finačna sredstva, ki nam jih je prispevala CC - za kar se zahvaljujemo, so nam pomagala pri izvedbi Plana aktivnosti za leto 2001, sprejetega na ustanovnem zboru. Tako smo se kolesarji opremili z nekaj enotne kolesarske opreme in izvedli več organiziranih gorskih vzponov: Zreče-Osankarica-Rogla-Zreče, Šmohor, Mrzlica, Krvavec, Stolpnik, Rifnik, kolesarjenje od Slovenj Gradca-Rogla do Zreč, Smrekovec, Velika planina..., sezono pa smo zaključili z vzponom na Grossglockner v Avstriji.

Zainteresirani ljubitelji gorskega kolesarjenja so še vedno vabljeni, da se pridružijo sekciji.

Peter MRAVLAK

Del ekipe na poti na Grossglockner (vas zadaj je Heiligenblut)

beneškimi obrambnim stolpom v steni kraškega robu, smo iskali nadaljnja navodila in skoraj obupali, ko smo jih končno le našli. Dobro so bila skrita v eni od številnih jam na kraškem robu! In že smo hiteli proti KT9 – cerkvi Sv.H. z istrskim zvonikom ob sami meji z republiko Hrvaško pri kraju

breg še dvakrat zamenjali, nazadnje preko jezu-mostu, potem pa se je pot le izboljšala. Bližali smo se Sečovljam in Piranskemu zalivu. Drveli smo po »magistralki« in že smo bili v Portorožu. Naš cilj je bil pred Bernardinom.

Na cilj drugega dne smo prispeli po 5. urah in 11 minutah in v tem času

Kegljaška sekcija

Najprej lep pozdrav vsem bralkam in bralcem v imenu Kegljaške sekcije Cinkarna. Kot smo napovedali v eni od prejšnjih številčk Cinkarnarja smo s pomočjo podjetja v smislu finančne podpore in vseh ostalih spremljajočih elementov, ter nenazadnje izredno dobrega odziva vseh rekreativcev v prejšnji sezoni po desetih letih premora zopet sestavili tekmovalno ekipo, ki tekmuje v OKS (Območna Kegljaška Skupina). To je najnižji nivo tekmovanja v merilu KZ Slovenije (Kegljaška Zveza Slovenije). V naši skupini nastopa sedem ekip in sicer: KK Ljubno, KK Pivovarna II, KK Komcel E., KK Konjice ml., KK Obrtnik, KK TIM Laško, KK Cinkarna. Ekipo KS Cinkarna zastopajo: Bojan Gračner; Ivan Pohole; Milan Vok; Marjan Kolega;

Boris Furjan; Žika Đorđević; Anton Žagar; Milan Rošer; Janez Šmarčan; Ilija Čokara; Rade Kukič in Dušan Mestinšek.

V skupini naštetih ekip, naša dostojno zastopa ime svojega podjetja saj smo po

5 odigranih kolih dosegli naslednje rezultate.

Po prikazanih rezultatih smo do sedaj dosegli polovičen uspeh. Do konca jesenskega dela tekmovanja imamo še dve tekmi in sicer z KK Komcel E. doma in gostovanje pri KK Obrtnik. V spomladanskem delu tekmovanja se vse ponovi, samo da se gostujoče in domače ekipe zamenjajo.

Izkoristil bi priložnost in v imenu Kegljaške sekcije Cinkarna povabil vse, ki jim kegljanje pomeni sprostitev in razvedrilo, da se nam v terminih, ko KS Cinkarna ne tekmuje kot domača ekipa pridružijo ob ponedeljkih v terminih od 16.⁰⁰ – 19.⁰⁰ na stezah od 1 do 6 na kegljišču Golovec. Še posebej vljudno vabimo vse morebitne navijače na ligaška tekmovanja naše ekipe.

V imenu KS Cinkarna želim vsem zaposlenim in njihovim družinam srečno, zdravo in uspehov polno novo leto, leto 2002.

Dušan MESTINŠEK

Planinska sekcija

400 planincev na enajstih izletih

Planinska sekcija Cinkarne Celje deluje pod okriljem Planinskega društva Grmada. Šteje 160 članov, večina teh je Cinkarnarjev. Imamo štiri planinske vodnike za visokogorje (kategorije A, B in D). V letošnjem letu je bilo izpeljanih 11 izletov, katerih se je udeležilo 400 članov.

V okviru društva deluje 13 markacistov, ki skrbimo za več poti v okolici Celja. Letos smo uredili približno 50 km teh poti.

Planinska šola poteka še naprej vsak 1. četrtek v mesecu, od 17 do 19 ure na Celjski koči (šola je brezplačna). V zimskem času bo poudarek na snežnih razmerah (uporaba drez, cepina, prva pomoč, itd)

V naslednjem letu planiramo zgraditi svojo planinsko postojanko (zemljišče smo že pridobili). Pripravljeni smo prostovoljno delati, seveda bi lažje izpeljali zastavljeni cilj s pomočjo donatorjev.

Leto 2002 je »leto gora«. Naše društvo se dogovarja s celjskimi planinskim društvi, da bi ob prazniku občine Celje organizirali skupno prireditev na Celjski koči, ki bi zaznamovala to leto.

POHODNIŠKI UTRINKI

16. junij PECA – kraljestvo kralja Matjaža Iz kraja Podpeca smo krenili najprej do Doma na Peci, nato na vrh v dveh skupinah, ena po plezalni poti in druga po lažji poti do vrha, kjer se je veter neusmiljeno igral z nami. Po vrnitvi z vrha smo si v bližini doma ogledali votlino, v kateri še vedno spi kralj Matjaž, saj mu

Na kegljišču

KOLO	TEKMOVALNI PAR	PODRTI KEGLJI	REZULTAT
1	PROSTI		
2	KS CINKARNA – KK PIVOVARNA	4794 : 4863	2 : 6
3	KK KONJICE ml.- KS CINKARNA	5009 : 4940	2 : 6
4	KS CINKANA – KK TIM Laško	4946 : 4891	5 : 3
5	KK LJUBNO – KS CINKARNA	4849 : 4899	6 : 2

brada še ni dovolj zrastle. Nazaj grede smo se ustavili še pri votlini sredi gozda, kjer nas je pričakal jamski škrat, ki nam je pripovedoval o skrivnostih podzemnega življenja.

21. julij SKUTA – težko dosegljiva lepota Savinjskih Alp

Tokrat smo se planinci na Mrzlem dolu razdelili v dve skupini. Prva je odšla čez Savinjsko in Jezersko sedlo do Ledin. Glede na to, da je bil Turski žleb še vedno v snegu, se je druga skupina odpravila proti Križu, čez Rinke do Skute in nazaj po isti poti. Na vrhu Križa nas je pošteno zeblo, saj nekateri nismo bili primerno oblečeni. Pot je bila dolga in zelo naporna, tako da smo komaj dočakali vrnitev na Okrešelj.

6. – 15. avgust TRENTA, SOČA – »krasna si bistra hči planin«

Tabor s poljsko kuhinjo smo postavili v vasi Soča. Število šotorov se je dnevno spreminjalo. Eni so prihajali, drugi odhajali. Druženje je bilo zelo prijetno in zanimivo, prav tako naši pohodi: Mojstrovka, Kanin, Rombon, Bavški Grintavec, Jalovec, Krn. 18., 19. avgust TRIGLAV – vrh Slovenije Letos smo se povzpeli na očaka iz Kota. Krenili smo proti Staničevemu domu, s tem da so nekateri zavili še na Vrbanove špice, drugi na Rjavino. Prespali smo na Kredarici, naslednji dan je bila romarska pot na vrh in krst novincev, ki jih je pri vrnitvi na Kredarico krstilo tudi vreme z dežjem in »babjim pšenom«. Ko smo krenili v dolino, so se oblaki razgmili in sonce nas je spremljalo v Krmo.

15. september VIŠEVNIK – prezgodnji septemberski sneg

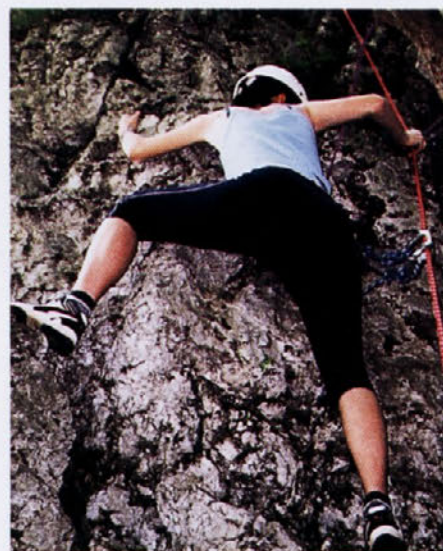
Iz doline Krme smo ob rahlem sneženju hodili navkreber. Na poti je bilo vedno več snega, prvi v skupini je delal gaz. Markacije so bile pokrite s snegom, morali smo se orientirati s pomočjo planinske karte. Do kočice pod Viševnikom smo prišli vsi premočeni in prezeblji. Markacije niso bile vidne, zato smo se odločili, da ne gremo do vrha. V koči smo se okrepčali in ogreli, nato pa vrnili v dolino na Rudno polje.

13. oktober Resevna, Svetina, Tovsti vrh – kostanj, gobe ...

Z vlakom smo se pripeljali do Šentjurja, jutro je bilo zopmo megleno. Proti vrhu Resevne se je megla razblinila in posijalo

je čudovito jesensko sonce. Po postanku na Resevni je pot do Vrunčevega doma hitro minila ob nabiranju kostanja in gob. Pot nas je vodila čez Svetino in Tovsti vrh do Celjske kočice, kjer nas je pričakal pasulj, pečen kostanj in domači mošt. Ob prijetnih zvokih harmonike smo se zavrteli in družili vse do večera.

10. november Litija–Čatež–po Levstikovi poti. Izlet je tradicionalen, vsako leto se ga udeležijo več tisoč pohodnikov. Tokrat smo imeli srečo z vremenom, uživali smo v snegu, ne samo v blatu. Ob prijetni družbi nam je že znana pot hitro minila. V Čatežu nas je pričakala vesela glasba. Tudi dobra kapljica ni manjkala.

Posnetek iz planinske šole

Na snegu sredi poletja (Skuta)

RAZPORED **POHODOV** IN PRIREDITEV PD GRMADA V LETU 2002

19. januar	Smrekovec (Osankarica)	januar	veleslalom za pokal Grmade
16. februar	Kredarica (2 dni)	13. april	pohod po poteh celjskih Grofov
16. marec	Uršla gora	30. april	kresovanje na C.K.
01. april	Trdinov vrh na Gorjancih	01. maj	prvomajski shod na C.K.
18. maj	Ratitovec	22. junij	tabor v kampu Vipota
15. junij	Kepa	avgust	tabor v Paklenici
20. julij	Kočne in Grintavec	12. oktober	pohod Šentjur – C.K. (kostanjev piknik)
17. avgust	Triglav (2 dni)	19. oktober	Pohorje
21. september	Debela peč	09. nov.	Litija Čatež
21. december	Lisca	28. dec.	zimski nočni pohod s svetilkami na C.K.

Vsi pohodi oziroma prireditve bodo objavljeni 14 dni prej na oglasnih deskah.

Če vas zanima kaj več o PD Grmada, si lahko preberete na internetni spletni strani pod naslovom: www.geocities.com/pdgrmada/

29.12.2001 je zopet organiziran nočni pohod z baklami na Celjsko kočico. Pridite, ne bo vam žal!

Renata ANTAUER
Darja PRIMC

POSODOBITVE

V Cinkarni postopoma vse posodabljamo, računalniška tehnologija prihaja v vsak delček proizvodnje. Sprva smo posodobili vse tiste obrate, ki smo jih preselili iz starega - jugozahodnega dela na lokacijo severno od Kidričeve ceste. Vzrok posodobitve proizvođenj pa ni bil le selitev iz starega v novi del. Tudi nekatere proizvodnje, ki so ves čas na novi lokaciji so bile potrebne obnove. Letošnje leto smo končali dela na: Mlinu za belo mletje, Razklopnem stolpu, prvi fazi Nevtralizacije, Ločenem mletju in predmešanju rud in Skladišču tekočih kemikalij, vse to na proizvodnji Titanovega dioksida, postavili novo Kompresorsko postajo, v Energetiki obnovili še kotlarno, garderobe in sanitarije, na novo zgradili Skladišče Grafike, ki je bilo poškodovano v požaru, uredili zelenico med grafičnimi obrati, zgradili prizidek k Centralnemu skladišču, sanirali železniški most do skladišča rude, ob »S« kanalu zamenjali 300 in več metrov vodovodnih cevi, na odlagališču Za travnikom pa uredili del dovozne ceste. Poleg tega smo po besedah Blaža Črepinška, vodje Investicijske službe končali z odkupom zasebnih hiš na Kumerdejevi ulici ob Hudinji in jih zrušili, očistili in z ograjo zaključili cinkarniško zemljišče.

Opravljenih je bilo veliko manjših posodobitev znotraj obstoječih stavb kot so obnove sanitarij, fasad in notranjih ometov.

Nekateri objekti v novem delu pa čakajo na rušenje: že dolgo dotrajana zgradba, kjer je bila nekoč proizvodnja organskih barvil, nekdanja stavba Službe informatike, nekdanji Šolski center in 100 metrski dimnik, ki že nekaj let ni več v uporabi oz. ne služi svojemu prvotnemu namenu.

Mira GORENŠEK

Avtor fotografij: Riko Mlekuž

Izdajatelj, naslov uredništva in tisk časopisa Cinkarna:

Cinkarna Celje d. d.,
Kidričeva 26
p. p. 1032, 3001 Celje
telefon: ++386(0)3 427 61 44,
fax: ++386(0)3 427 61 44,
el. pošta: mira.gorensek@cinkarna.si